

Z8/34. zasedání Zastupitelstva města Brna
konané dne 7.12.2021

5. Návrh na udělení čestného občanství města Brna za období 2018-2022

Anotace

Zastupitelstvo města Brna na jednání Z4/019 konaném 12.10.2004 schválilo Pravidla pro udělování čestného občanství města Brna, podle kterých Zastupitelstvo města Brna uděluje čestná občanství jednou za své volební období, a to na svém prosincovém zasedání konaném ve třetím roce volebního období.

Návrh usnesení

Zastupitelstvo města Brna

1. uděluje

v souladu s Pravidly pro udělování čestného občanství města Brna, čl. 2 odst. 2.4,
čestné občanství města Brna

- brněnskému hudebníkovi **Gustavu Bromovi in memoriam**, za přispění k brněnskému věhlasu ve světě hudby;
- biskupovi **Vojtěchu Cikrlemu**, za charitativní, pastorační a duchovní přínos městu Brnu;
- historičce **Mileně Flodrové**, za celoživotní dílo a popularizaci historie města Brna;
- politikovi a právníkovi **Pavlu Rychetskému**, za zásluhy o demokracii a právní stát;
- britskému filozofovi a spisovateli siru **Rogerovi Vernonovi Scrutonovi in memoriam**, za podporu demokracie, vzdělanosti a svobodné kultury v Československu.

Stanoviska

R8/183. schůze Rady města Brna, konaná dne 24.11.2021, materiál projednala a doporučila ke schválení

Podpis zpracovatele pro archivaci

Zpracovatel

Elektronicky podepsáno

Mgr. Jaroslava Slámová

vedoucí odboru - Odbor vnitřních věcí

30.11.2021 v 10:30

Garance správnosti, zákonnosti materiálu

Spolupodepisovatel

Elektronicky podepsáno

JUDr. Rostislav Obrlík

vedoucí úseku - Úsek tajemníka

30.11.2021 v 10:53

Obsah materiálu

Návrh usnesení	1 - 2
Obsah materiálu	3 - 3
Důvodová zpráva	4 - 5
Příloha (medailonek Gustav Brom.pdf)	6 - 6
Příloha (medailonek Milena Flodrová.pdf)	7 - 7
Příloha (medailonek Pavel Rychetský.pdf)	8 - 8
Příloha (medailonek R.V. Scruton.pdf)	9 - 9
Příloha (medailonek Vojtěch Cikrle.pdf)	10 - 10
Příloha (medailonek Hugo Marom-Meisl.pdf)	11 - 11
Příloha (medailonek Yousef Mahagna.pdf)	12 - 12
Informační dokument (Gustav Brom návrh+souhlas.pdf)	13 - 15
Informační dokument (Milena Flodrová návrh+souhlas.pdf)	16 - 18
Informační dokument (Pavel Rychetský návrh+souhlas.pdf)	19 - 22
Informační dokument (R. V. Scruton návrh+souhlas.pdf)	23 - 33
Informační dokument (Vojtěch Cikrle návrh+souhlas.pdf)	34 - 38
Informační dokument (Yousef Mahagna návrh+souhlas.pdf)	39 - 50
Informační dokument (Hugo Marom-Meisl návrh+souhlas.pdf)	51 - 54

Důvodová zpráva

Udělování čestného občanství je upraveno Pravidly pro udělování čestného občanství města Brna, která byla schválena Zastupitelstvem města Brna na jednání Z4/019 dne 12.10.2004 (dále jen Pravidla).

Dle ustanovení čl. 1 bodu 1.2 Pravidel je možno čestné občanství města Brna udělit fyzické osobě (může jí být nejen občan ČR, ale i cizinec nebo osoba bez státní příslušnosti), která se významnou měrou zasloužila zejména o rozvoj města příp. jiných významných zásluh, např. o vzhled, propagaci či pověst města.

Čestné občanství uděluje dle čl. 2 Pravidel Zastupitelstvo města Brna jednou za své volební období, a to na svém prosincovém zasedání konaném ve třetím roce volebního období. Návrhy na udělení čestného občanství se podávají prostřednictvím Odboru vnitřních věcí MMB do 31.08. kalendářního roku, ve kterém bude Zastupitelstvo města Brna rozhodovat o udělení čestného občanství. Zastupitelstvu města Brna budou návrhy předloženy v prosinci letošního roku, neboť se jedná o třetí rok volebního období 2018–2022.

Počet udělených čestných občanství není Pravidly pro udělování stanoven.

Do 31.08.2021 bylo Odboru vnitřních věcí MMB předloženo 7 kompletních návrhů na udělení čestného občanství města Brna:

- brněnskému hudebníkovi **Gustavu Bromovi in memoriam**;
- biskupovi **Vojtěchu Cikrlemu**;
- historičce **Mileně Flodrové**;
- izraelskému psychologovi **Yousefu Mahagnovi**;
- válečnému veteránovi **Hugo Maromovi-Meislovi in memoriam**;
- politikovi a právníkovi **Pavlovi Rychetskému**;
- britskému filozofovi a spisovateli **Rogerovi Vernonovi Scrutonovi in memoriam**.

Odbor kultury MMB, do jehož působnosti náleží činnost Gustava Broma, Mileny Flodrové a Rogera Vernona Scrutona, jednoznačně podporuje udělení čestného občanství jmenovaným, neboť se jedná o významné osobnosti, jejichž přínos pro město Brno je zcela mimořádný.

Odbor obrany MMB, do jehož působnosti náleží činnost Hugo Maroma-Meisla, jednoznačně návrh nepodpořil.

Odbor zahraničních vztahů MMB, do jehož působnosti náleží činnost Yousefa Mahagny, se obrátil na velvyslanectví České republiky v Izraeli s dotazem na prověření informací uvedeného v návrhu. Na základě obdržené odpovědi Odbor zahraničních vztahů jednoznačně návrh nepodpořil.

Návrhy, po vyjádření věcně příslušného odboru, posuzuje pracovní skupina zřízená pro tento účel Radou města Brna.

Pracovní skupina pro zhodnocení návrhů na udělení čestného občanství města Brna na svém jednání konaném dne 09.11.2021 předložené návrhy posoudila a doporučila RMB doporučit ZMB udělení čestného občanství za období 2018–2021:

- brněnskému hudebníkovi Gustavu Bromovi in memoriam;
- biskupovi Vojtěchu Cikrlemu;
- historičce Mileně Flodrové;
- politikovi a právníkovi Pavlovi Rychetskému;
- britskému filozofovi a spisovateli Rogerovi Vernonovi Scrutonovi in memoriam.

RMB projednala návrhy dne 24.11.2021 a doporučila ZMB udělit v souladu s Pravidly pro udělování čestného občanství města Brna čl. 2 odst. 2.4 čestné občanství města Brna těmto návrhům:

- brněnskému hudebníkovi **Gustavu Bromovi in memoriam**, za přispění k brněnskému věhlasu ve světě hudby;
- biskupovi **Vojtěchu Cikrlemu**, za charitativní, pastorační a duchovní přínos městu Brnu;
- historičce **Mileně Flodrové**, za celoživotní dílo a popularizaci historie města Brna;
- politikovi a právníkovi **Pavlu Rychetskému**, za zásluhy o demokracii a právní stát;
- britskému filozofovi a spisovateli siru **Rogerovi Vernonovi Scrutonovi in memoriam**, za podporu demokracie, vzdělanosti a svobodné kultury v Československu.

Schváleno jednomyslně 11 členy.

JUDr. Vaňková	Mgr. Hladík	Bc. Kolářný	JUDr. Oliva	JUDr. Kerndl	Róbert Čuma	Ing. Fišer	Ing. Grund	RNDr. Chvátal	Ing. Kratochvíl	Mgr. Suchý
pro	pro	pro	pro	pro	pro	pro	pro	pro	pro	pro

Gustav Brom se narodil

ve Velkých Levárech na Slovensku jako Gustav Maria Frkal.

Gustavův otec zkrachoval a s penězi utekl do ciziny, kde zemřel. O Gustava a o rok staršího bratra se musela starat matka Marie sama. Ta se po smutné životní zkušenosti rozhodla vrátit na rodnou Moravu a po několika téměř kočovných letech se rodina roku 1933 usadila v Brně. Gustav se začal naplno věnovat muzice, zúročoval své zkušenosti z hudebních studií a založil studentský soubor R-Boys, kde sám hrál na saxofon a klarinet.

Důležitým mezníkem v životě Gustava Broma bylo jeho zatčení a věznění gestapem za distribuci ilegálních letáků, přičemž jen shoda šťastných náhod ho zachránila před koncentračním táborem. Výsledky a pobyt ve vězení se ovšem podepsaly na jeho zdraví natolik, že musel hudební nástroje odložit a začal se plně věnovat kapelnické a manažerské činnosti. Svě umělecké jméno přijal poté, co byl na podzim roku 1939 z vězení propuštěn. Jak sám říkal, hrát na saxofon a jmenovat se Frkal, to nebylo možné.

V roce 1940 okolo Gustava Broma vznikl věhlasný český jazzový a swingový orchestr Rozhlasový Big Band Gustava Broma (též Orchestr Gustava Broma). První oficiální vystoupení kapely pod jeho vedením se uskutečnilo v roce 1940 v Rožnově pod Radhoštěm. Od té doby vedl Gustav Brom toto hudební uskupení nepřetržitě až do své smrti dne 1. Po něm převzal vedení orchestru Vladimír Valovič, slovenský dirigent a trumpetista. V orchestru dlouhodobě působila řada předních československých jazzmanů a neméně významná je i spolupráce orchestru s řadou hvězd české a slovenské pop music, rockerů nebo světových hudebních špiček. V roce 2013 se orchestr stal rezidenčním tělesem Českého rozhlasu a začal vystupovat pod názvem Rozhlasový Big Band Gustava Broma.

Gustav Brom byl nejenom vynikající hudebník, úspěšný manažer, hledač talentů, vtipný moderátor vlastních koncertů, ale i textař a zpěvák. Například během několika málo hodin po oznámení letu prvního kosmonauta v roce 1961 nazpíval píseň Pozdrav astronautovi, známou též jako Dobrý den, majore Gagarine, jako poctu Juriji Gagarinovi. Gustav Brom je také jeden z autorů neznámější písně s motivem Brna, a to Hvězdy jsou jak sedmikrásky nad Brnem. Denně ji měli možnost slyšet desetitisíce lidí. Až do roku 2015 byla totiž znělkou pro příjezdy vlaků na brněnském hlavním nádraží a její hudební záznamy, jichž existuje několik, patří v brněnském rozhlase k nejčastěji používaným. Gustav Brom patří mezi hudebníky, díky jejichž odkazu bylo Brno zařazeno mezi Evropská města hudby UNESCO.

V květnu 2021 uplynulo 100 let od jeho narození, a ačkoliv se do Brna přistěhoval až ve 12 letech, jeho jméno a jméno jeho orchestru jsou s Brnem neodmyslitelně spjatá. Životní odkaz Gustava Broma jsme si mohli všichni připomenout také díky panu Vladimíru Koudelkovi, který zrealizoval celoroční program k 100. výročí narození Gustava Broma pod názvem GUSTAV BROM 100.

Milena Flodrová se narodila. v Hranicích. Je to česká historička zaměřená především na historii Brna a nejbližšího okolí. O brněnském místopisu, historii, osobnostech a památkách publikovala řadu knih a odborných článků.

Jejím jediným životním zaměstnavatelem bylo Muzeum města Brna, kam nastoupila po absolvování brněnské filozofické fakulty. Od roku 1957 až do začátku 90. let pracovala v oddělení archeologie a historie.

Brno se pro Milenu Flodrovou stalo středem odborného zájmu. Studovala jeho dějiny od středověku po současnost, zkoumala vývoj městské zástavby, památek a obohatila dosavadní poznatky o brněnských osobnostech. Právě díky Mileně Flodrové má Brno nejlépe zmapovanou historii vývoje názvu ulic a veřejných prostranství. Tento její rejstřík se stal zároveň jedním ze základních kamenů Internetové encyklopedie dějin Brna, který je rovněž nejrozsáhlejším projektem svého druhu. Výsledky svých výzkumů také shrnula v řadě publikací.

Své poznatky Milena Flodrová zúročila také při přípravě výstav v Muzeu města Brna. Největší popularitu si však zasloužila svou přednáškovou činností. Od šedesátých let až do dneška uspořádala desítky veřejných přednášek a také rozhlasových či televizních besed věnovaných dějinám města Brna. Podobně i na stránkách novin publikovala seriály o historii Brna a jeho čtvrtí.

Dlouholetá odborná i popularizační práce této historičky byla v minulosti několikrát oceněna. Milena Flodrová je nositelkou Ceny města Brna, Ceny Jihomoravského kraje či ceny Média na pomoc památkám. Předána jí byla také Pamětní medaile sv. Petra a Pavla, která je udělována brněnským biskupstvím. Po celý svůj život je nejen odbornicí na dějiny Brna, ale taky jeho neúnavnou propagátorkou, která dokázala dávat dějiny do souvislosti se současností a ukazovat důsledky historických chyb. V současné době se zabývá sjednocením své unikátní kolekce historických pramenů, které za svůj život nashromáždila a doručit je tam, kde podle jejího mínění bude nejlépe na práci navázáno, a to v brněnských archivech a muzeích.

Pavel Rychetský je český politik, právník a od srpna 2003 předseda Ústavního soudu České republiky. Narodil se _____, Praze v rodině pražského advokáta.

Pavel Rychetský studoval na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Po studiích nastoupil k Městskému soudu v Praze jako justiční čekatel, ale bylo proti němu zahájeno soudní stíhání kvůli jeho nesouhlasu s procesem vedeným proti účastníkům tzv. majálesových událostí. Od té doby pracoval jako odborný asistent občanského práva hmotného na právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Po okupaci Československa musel z fakulty odejít a od roku 1968 až do sametové revoluce pracoval jako podnikový právník v SBD Pokrok. Pavel Rychetský se během normalizace zapojil do aktivit občanského odporu proti totalitní moci. Stal se signatářem Charty 77 a publikoval v domácím samizdatu i exilových časopisech. V roce 1989 byl spoluzakladatelem Občanského fóra a jeho republikové rady a do roku 1995 členem Občanského hnutí.

Pavel Rychetský zastával také pozici generálního prokurátora České republiky, tím byl jmenován v roce 1990 a v ten stejný rok se stal i místopředsedou československé vlády. Byl jím do roku 1992 a během svého místopředsednictví předložil Federálnímu shromáždění řadu zákonů. Od roku 1992 pak vykonával advokátní praxi a přednášel politologii na Fakultě mezinárodních vztahů Vysoké školy ekonomické v Praze. V letech 1996 až 2002 byl senátorem za ČSSD. Do jmenování místopředsedou vlády ČR zastával funkci předsedy ústavně-právního výboru Senátu Parlamentu ČR, byl členem mandátového a imunitního výboru a výboru organizačního.

Dne 16. července 2003 vyslovil Senát Parlamentu České republiky souhlas s jmenováním Pavla Rychetského soudcem Ústavního soudu a 6. srpna 2003 jej prezident Václav Klaus jmenoval soudcem a předsedou Ústavního soudu České republiky. Funkce ústavního soudce trvá deset let, v květnu 2013 jej ale prezident Miloš Zeman hodlal jmenovat opětovně a v červnu k tomu získal potřebný souhlas Senátu.

Pavel Rychetský se dočkal také několika mezinárodních ocenění. Francouzský prezident Jacques Chirac mu udělil dne 12. července 2005 francouzský Řád čestné legie v hodnosti důstojníka. V roce 2013 obdržel od Jednoty českých právníků nejvyšší vyznamenání Zlatou medaili Antonína Randy za mimořádné zásluhy o rozvoj demokracie, právní vědy a budování právního státu. Vstoupil také do Právnické síně slávy za výjimečný celoživotní přínos právu a v roce 2021 získal nejvyšší státní vyznamenání Řád bílého dvojkríže III. třídy z rukou paní Zuzany Čaputové, prezidentky Slovenské republiky.

V současnosti je Pavel Rychetský mimojiné předsedou Jednoty českých právníků a členem vědecké rady právnické fakulty Univerzity Karlovy v Praze, Právnické fakulty Masarykovy univerzity v Brně a Právnické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci.

Roger Vernon Scruton se narodil [—] v Anglii. Byl britský filosof, estetik, politolog, hudebník a spisovatel. Vystudoval filozofii na Jesus College v Cambridgi, kde získal doktorát. Od roku 1971 až 1992 byl profesorem estetiky na Birkbeck College v Londýně. Následně do své smrti působil jako hostující profesor například na Bostonské univerzitě či Univerzitě v St. Andrews.

Roger Scruton se během komunistického režimu v tehdejším Československu podílel na činnosti tzv. „podzemní univerzity“. Spolu s mnoha dalšími kolegy ze zahraničí vedl bytové semináře v Praze, Brně a Bratislavě pro ty, jimž režim neumožnil studium na vysokých školách. Mezi jeho posluchače patřili např. Alexandr Vondra, Petr Fiala či Petr Pithart. V roce 1985 mu byl komunisty vstup do Československa znemožněn a vrátit se mohl opět až po Sametové revoluci, kdy v lednu roku 1990 vystoupil v Justičním paláci a pronesl k brněnským soudcům přednášku Obnovení práva. Vstoupil tak veřejně na českou kulturní a intelektuální scénu, kterou již nikdy neupustil.

Roger Scruton patřil mezi zakladatele The Jan Hus Educational Foundation v Oxfordu. Tato nadace umožnila v období 1980-1989 vznik „ostrovů“ svobodného vzdělávání a svobodné kultury v Československu prostřednictvím mezinárodní sítě významných učenců. Roger Scruton se od roku 1979 sám podílel na organizaci bytových seminářů v Praze a Brno poprvé navštívil v roce 1981. Právě zde při setkání s Jiřím Müllerem, studentským vůdcem a politickým vězněm, společně domluvili tajnou spolupráci ve prospěch svobodného myšlení, vzdělávání a kultury. Tuto spolupráci rozvíjeli a koordinovali až do roku 1990. O dopadu „podzemních univerzit“ svědčí také fakt, že mezi samotnými organizátory a návštěvníky bylo i pět rektorů vysokých škol po roce 1989 (prof. Milan Jelínek, prof. Jiří Zlatuška, prof. Petr Fiala, prof. Martin Černožský, prof. Petr Oslzlý).

Roger Scruton se, v míře výjimečné pro občany cizích států, zasloužil o intelektuální a kulturní rozvoj v České republice. Obzvláště Brno se těšilo jeho pozornosti a přízni a zanechal zde svou nesmazatelnou stopu. V Brně, díky němu a jeho kolegům, byla založena Československá vzdělávací nadace Jana Husa a při otevření brněnské kanceláře začátkem roku 1990 byl přítomen i Václav Havel. Tato nadace zřídila další kanceláře v Praze, Bratislavě i Košicích a podpořila vznik nových oborů, inovace předmětů nebo vydávání nových učebnic. Ve stejné době organizovala také stáže ve Velké Británii pro mladé podnikatele, mladé novináře a kulturní manažery.

Roger Scruton je autorem více než padesáti knih. Ochotně při svých návštěvách České republiky přednášel pro studenty, a to i v českém jazyce, který se naučil, aby Čechům lépe porozuměl. Výjimečný vztah k Brnu projevil Roger Scruton mimořádným darem v 2012, kdy předal tehdejšímu generálnímu řediteli Moravského zemského muzea archiv britské Vzdělávací nadace Jana Husa. Unikátní svědectví o desetileté tajné spolupráci Britů, Čechů a Slováků je dnes uloženo v Brně v Oddělení dějin kultury antitotalitního zaměření.

Roger Vernon Scruton zemřel

Římskokatolický duchovní a 13. sídelní biskup brněnský **Vojtěch Cikrle** se narodil v Bosonohách. Protože pocházel z rodiny, která byla pronásledovaná komunistickým režimem, bylo mu znemožněno studovat a vyučil se slévačem. Po vyučení pracoval jako dělník ve Šmeralových závodech, ve Zbrojovce a na stavbě dálnice Praha-Brno. Maturitu si Vojtěch Cikrle dodělal až později, kdy navštěvoval večerní Střední školu pro pracující v Brně. Ve svém dalším studiu pokračoval po základní vojenské službě na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Litoměřicích.

V roce 1976 byl vysvěcen na kněze a působil jako duchovní v Jaroměřicích nad Rokytnou, v Jihlavě, ve Znojmě, ve Slavkově u Brna, ve Velkých Němčicích a Starovicích. Dne 14. února 1990 byl papežem Janem Pavlem II. jmenován v pořadí 13. sídelním biskupem brněnské diecéze. Biskupské svěcení přijal 31. března 1990 z rukou olomouckého arcibiskupa Františka Vaňáka.

Vojtěch Cikrle věnoval velkou pozornost vzdělání kněžích. Hned po roce 1990 je vysílal na studia do Říma, čímž zajistil pro diecézi desítky mladých kněží vzdělaných v řadě teologických a pastoračních oborů, s rozhledem a se zkušeností života světové církve. Věnoval se ale také školám, rodinám a charitě. V roce 1991 obnovil činnost Biskupského gymnázia v Brně i Církevního domova mládeže Petrinum, založil Katolické gymnázium v Třebíči, základní i střední odbornou školu v Jihlavě, Křesťanskou pedagogicko-psychologickou poradnu, Akademii církevního práva a další.

Po roce 1990 také obnovil činnost Charity založením Diecézní charity Brno a dal souhlas ke zřízení prvního hospice na Moravě – Domu léčby bolesti s hospicem svatého Josefa v Rajhradě u Brna. Založil Diecézní katechetické centrum, Diecézní centrum mládeže, Centrum pro rodinu a sociální péči, Diecézní centrum života mládeže – Mamre a mnoho dalšího. Do léta 2021 posvětil přes 50 novostaveb kostelů a kaplí, nový klášter sester klarisek v Brně-Soběšicích a několik nových duchovních center.

Začátkem devadesátých let 20. století přistoupil biskup Cikrle k zásadní rekonstrukci a restaurování katedrály sv. Petra a Pavla, během níž byla nalezena a veřejnosti zpřístupněna románsko-gotická krypta. Dal rovněž podnět k rekonstrukci biskupské rezidence a kanovníckých domů v areálu Petrova, které poté dostaly nové využití.

Vojtěch Cikrle je hlavním světitelem brněnských pomocných biskupů Petra Esterky a Pavla Konzubla a spolusvětitelem dalších sedmi biskupů. Během svého biskupského působení od r. 1990 do r. 2021 vysvětil celkem 249 kněží a také 44 jáhnů ke službě trvalého jáhenství.

V září 2009 přivítal v Brně na tuřanském letišti papeže Benedikta XVI., který u příležitosti svatováclavských slavností uskutečnil svou apoštolskou návštěvu České republiky. Biskup mu na památku u této příležitosti daroval kopii náprsního kříže nalezeného na vykopávkách velkomoravského hradiště u Mikulčic. Jinou kopii tohoto kříže nosí také on sám.

V roce 2019 oslavil 30. výročí své biskupské služby a je nejdéle působícím brněnským biskupem v historii diecéze od jejího založení v roce 1777. Od konce 90. let se aktivně věnuje tiskovému apoštolátu a do roku 2021 vydal na dvě desítky knih.

Hugo Marom-Meisl se narodil v Brně jako Hugo Meisl, v rodině židovského zlatníka. Během druhé světové války tak celé jeho rodině hrozilo bezprostřední nebezpečí a proto roku 1939 společně se svým bratrem Rudym odjel posledním transportem českých dětí sira Nicolase Wintona do Velké Británie. Rodiče bratří Meiselů válku nepřežili a zahynuli v roce 1942 v koncentračním táboře.

Skutečnost, že válku oba sourozenci přežili jen díky šlechetnosti jednoho člověka, zanechala v Hugovi Maromovi po celý život pocit nesplaceného dluhu a vděku. Po válce se tak Hugo Marom vrátil zpět do Brna, dostudoval střední školu a zahájil studium na Vysokém učení technickém. Koncem roku 1947 oslovil Huga Maroma emisar podzemní židovské vojenské organizace Hagana s tím, že nový stát Izrael potřebuje vycvičené a vysokoškolsky vzdělané piloty. Hugo Marom se tak přihlásil jako dobrovolník do rodící se izraelské armády a v roce 1948 úspěšně absolvoval letecký výcvik.

Na počátku roku 1949 odešel do Izraele, významnou měrou se podílel na vzniku stíhacího letectva a úspěšně bojoval v izraelsko-arabských válkách. Hugo Marom byl jedním z nejzkušenějších izraelských pilotů, v civilním životě pak autorem mnoha patentů a zlepšovacích návrhů v oblasti letectví. V šedesátých letech se Hugo Marom začal zajímat o projektování a stavbu letišť. V hodnosti podplukovníka odešel z armády do civilu a založil firmu na projektování, plánování a realizaci letišť. Projektoval a budoval letiště po celém světě.

V letech 1967-1968 Hugo Marom organizoval humanitární pomoc v tehdy obklíčené východonigerijské enklávě Biafrě. Genocidou bylo zlikvidováno téměř celé dospělé obyvatelstvo a k smrti hladem a nemocemi odsouzeným dětem bylo potřeba pomoci. Domluvil se s Červeným křížem, sehnal kamarády piloty a vytvořil letecký most, kterým přiváželi dětem léky a potraviny. Při zpáteční cestě pak transportovali přeživší děti do bezpečí. Takto bylo před jistou smrtí zachráněno přes třicet tisíc biaferských dětí.

Po celý svůj život si zachoval velmi vřelý vztah k Československu, později České republice, ale především k rodnému Brnu, kam se často a rád vracel. Hugo Marom se nikdy nevzdal svého československého občanství a po pádu komunistického režimu v Československu patřil k osobnostem, které se významnou měrou zasloužily o obnovení dřívějších přátelských vztahů. V roce 2010 obdržel cenu Karla Kramáře, nejvyšší vyznamenání předsedy vlády ČR, a v roce 2011 udělil ministr zahraničí České republiky Hugo Maromovi cenu Gratias Agit, a to za šíření dobrého jména České republiky v zahraničí.

Hugo Marom-Meisl zemřel nedlouho po své poslední návštěvě Brna.

Yousef Mahagna se narodil jako občan Izraele. V současnosti žije ve městě Um al-Fahm, druhém největším arabském městě v Izraeli. V mládí se rozhodl pro studia v České republice a v roce 1994 úspěšně absolvoval presenční studium na Filozofické fakultě Masarykově univerzitě v Brně, obor psychologie. Poté pokračoval ve studiu na Fakultě sociálních studií a v roce 2015 získal doktorský titul z oboru sociální psychologie.

Yousef Mahagna je velice emocionálně spjatý s Českou republikou, a především pak s městem Brnem, které je pro něj druhým domovem. Z tohoto důvodu se snaží propagovat Brno i v Izraeli, kde už přes 4 roky provozuje centrum pro rozvoj vztahů mezi Českou republikou a komunitou v Izraeli. Pomáhá tak studentům z Izraele, kteří se rozhodnou studovat na českých univerzitách či turistům, kteří do Česka cestují.

Yousef Mahagna je také v neustálém spojení s českou ambasádou, pořádá různé přednášky o studiu na brněnských univerzitách a zároveň posluchačům prezentuje krásy České republiky i Brna.

Své odborné přednášky z oboru psychologie přednáší studentům na Masarykově univerzitě a velice aktivní je také na sociálních sítích. Sdílí zde nespočet událostí propagujících město Brno, ale také zaznamenávají veškeré dění, které ho spojuje s Českou republikou.

Statutární město Brno radní pro oblast kultury

Ing. Marek Fišer

Brno 31. srpna 2021

POČET PŘÍLOH: 02

Návrh na udělení čestného občanství města Brna panu Gustavu Bromovi in memoriam

Dovoluji si tímto společně s panem Vladimírem Koudelkou navrhnout na udělení čestného občanství města Brna pana Gustava Broma in memoriam. Gustav Brom se narodil 22. května roku 1921 ve Velkých Levárech na Slovensku. Od roku 1933 se jeho rodina natrvalo usadila v Brně, kde mladý Brom nastoupil na gymnázium a získal hudební vzdělání. Během studia založil studentskou kapelu R-Boys, ve které hrál na saxofon a klarinet. V osmnácti letech byl za roznášení protinacistických letáků zatčen gestapem a po čtyři měsíce vězněn na Špilberku. Výsledky a pobyt ve vězení se na jeho zdraví podepsaly natolik, že musel nakonec nástroje odložit a začal se plně věnovat kapelnické a manažerské činnosti. Byl nejen vynikajícím hudebníkem, ale i dirigentem, textařem a zpěvákem. V roce 1940 vznikl kolem jeho osoby Orchestr Gustava Broma, který patřil ve své době ke špičkovým hudebním tělesům a hrál nejen swing a jazz, ale rovněž skladby z tzv. středního proudu. Od 60. let slavil Bromův orchestr velkou řadu úspěchů na festivalech u nás i v zahraničí (Manchester, Norimberk, Varšava, Antibes), v roce 1974 byl v oficiálním žebříčku první desítky nejlepších světových kapel na sedmém místě. Diskografie souboru čítá přes 570 titulů. Pod vedením Gustava Broma orchestr absolvoval více než 250 zahraničních turné, Gustav Brom se však vždy rád vracel do Brna, kde měl svůj domov a zázemí pro tvorbu. Orchestr vedl nepřetržitě až do své smrti v roce 1995. Jeho jedinečné nadání, píle, profesionalita, manažerské schopnosti a charisma ho bezesporu řadí k nejvýznamnějším osobnostem žijícím a působícím v Brně.

Přílohou tohoto návrhu je rovněž souhlas dědičky p. Gustava Broma, Terezy Hrachy, s navržením jeho osoby na udělení čestného občanství města Brna. A dále i představení projektu Gustav Brom 100 zpracované panem Vladimírem Koudelkou, díky jehož iniciativě byl projekt zahájen.

Souhlas s nominací na udělení čestného občanství Brna panu Gustavu Bromovi

Já níže podepsaná TEREZA HRAČKY....., narozená :

trvale bytem

souhlasím s nominací mého dědečka pana Gustava Broma na udělení čestného občanství města Brna. Současně v souladu s ustanovením zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, tzv. adaptační zákon, který provádí nařízení GDPR (tento zákon mimo jiné zavádí právní titul ke zpracování osobních údajů pro novinářské účely, stanoví věk 15 let pro nabytí způsobilosti k udělení souhlasu se zpracováním osobních údajů v souvislosti s nabídkou služeb informační společnosti a ruší pravomoc Úřadu pro ochranu osobních údajů udělovat pokuty orgánům moci veřejné) dobrovolně uděluji souhlas Statutárnímu městu Brno, Dominikánské nám. 196/1, 602 00 Brno, IČ 44992785, aby zpracovával všechny moje osobní údaje, které jsem mu sdělila v souvislosti s nominací pana Gustava Broma na udělení čestného občanství města Brna.

Dále svým podpisem stvrzuji, že jsem informována o tom, že osobní údaje budou zpracovávány pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny, i o mých právech vyplývajících ze zákona o ochraně osobních údajů, tj. zejména o tom, že poskytnutí těchto osobních údajů je dobrovolné, že mám právo přístupu k nim, právo na opravu těchto údajů a též v případě, že zjistím, že zpracování mých osobních údajů je v rozporu s ochranou mého soukromého a osobního života nebo v rozporu se zákonem, zejména jsou-li osobní údaje nepřesné s ohledem na účel jejich zpracování, mohu od požadovat vysvětlení a též odstranění takto vzniklého stavu, zejména provedení opravy, doplněním nebo likvidací mých osobních údajů, a to bezplatně.

26.8.2021
.....
datum

.....
podpis

Gustav Brom se narodil v neděli 4. srpna 1924 ve Velkých Levárech na Slovensku jako Gustav Maria Frkal. Jméno dostal po otci Gustavu Frkalovi, který ovšem zanedlouho po narození svého mladšího syna, na světě byl už Gustavův o rok starší bratr Milan, rodinu opustil a zanedlouho zemřel. Marie Frkalová zůstala na výchovu dětí sama, ale kluky dovedla až k maturitě. To bylo ovšem až v Brně, kde rodina v roce 1933 zakotvila natrvalo. V té době měl už malý Gustav za sebou první kroky k velkému muzicírování. Základy dostal při pobytu v dětském domově ve Veverské Bítýšce a později v Kroměříži, kde chodil na gymnasium i do hudební školy Moravan. Základy hudební nauky a dalšího hudebního studia pak zúročil v Brně při založení studentského souboru R-Boys, kde hrál na saxofon a klarinet.

První oficiální vystoupení kapely pod jeho vedením se uskutečnilo v sobotu 15. června 1940 v Rožnově pod Radhoštěm v hotelu Radegast (viz umístění lavičky Jaromíra Hniličky 15. června 2020 v den 80. výročí prvního vystoupení kapely). Důležitým mezníkem v jeho životě Gustava Broma bylo jeho zatčení a věznění gestapem, přičemž jen shoda šťastných náhod ho zachránila před koncentrákem. Výsledky a pobyt ve vězení se ovšem podepsaly natolik na jeho zdraví, že musel nakonec nástroje odložit a začal se plně věnovat kapelnické a manažerské činnosti. Ještě před tím si však svoje příjmení Frkal změnil náhodným výběrem v Ottově slovníku na Brom – hrát na saxofon a klarinet se jménem Frkal se prostě nedalo. Později mu bylo jeho umělecké jméno uznáno i úředně a s novou identitou se hvězdná kariéra tohoto muzikantského vizionáře a Tomáše Bati mezi kapelníky rozjela naplno.

Škoda, že pozemská pout' Gustava Broma skončila tak brzy – v pondělí 1. srpna 1978 v Brně. V tom městě, které mu snad udělí – konečně – čestné občanství. Koncem loňského roku, se totiž podařilo jednomu senioru aktivistovi vysvětlit některým vrcholným představitelům Brna - kdo to byl Gustav Brom a jaký byl a je jeho umělecký i životní odkaz (nejen městu, které považoval za své). Ke 100. výročí narození jednoho z největších Brňanů se tak začal realizovat celoroční program pod názvem **GUSTAV BROM 100**.

Začali jsme 11. února, v den narození nejdéle působícího muzikanta v Bromově kapele Jaromíra Hniličky. Na vlnách Českého rozhlasu Brno a Zlín odpovídala na otázku **CO SE VÁM VYBAVÍ, KDYŽ SE ŘEKNE GUSTAV BROM** v abecedním pořadí postupně stovka oslovených. Slyšeli jsme výpovědi Jirky Audese, Mojmíra Bárta, Heleny Blehárové, brněnského biskupa Vojtěcha Cikrleho, Mirka Donutíla, Přemysla Hniličky mladšího, rockera Zdeňka Kluky, fotbalisty Karla Kroupy, Bolka Polívky a dalších osobností. Chtěli jsme totiž ukázat Gustava Broma nejen jako legendárního kapelníka a manažera, ale i laskavého tatínka, manžela a také nadšeného fanouška a podporovatele brněnského sportu. Dozvěděli jsme se, že kořeny jeho širokého srdce nebyly pouze ve výchově jeho maminky, ale že základy pro vedení kolektivu a zároveň týmovou práci získal již při pobytu v dětském domově se speciálním režimem. Bohužel jsem už nestihl oslovit v lednu zemřelého Pavla Blatného, ale o tzv. třetím proudu, který Gustava Broma a jeho orchestr rovněž proslavil, úsměvně vyprávěl Miloš Štědroň, když vzpomínal, jak ho pan kapelník vyzýval k napsání „nějakých těch blbostí“, čímž myslet právě onen třetí proud, symbiózu jazzu a vážné hudby. Kromě mnoha dalších byla zajímavá také výpověď brněnského muzikanta Jiřího Suchého, který byl v roce 1969 autentickým svědkem úspěchu „zapůjčeného“ Bromova orchestru, který pod názvem Ray Conniff Big Band a s americkým dirigentem v čele absolvoval téměř tříměsíční turné po Evropě. (Jenom prý ti Conniffovi „Američani“ nesměli mluvit česky, aby nikdo nepoznal, že jsou ze Žabin a z Krpola.) Rozhlasový seriál skončil v sobotu 22. května, přesně v den 100. výročí narození Gustava Broma, kdy se v Brně a okolí konal **DEN GUSTAVA BROMA**. Jeho součástí bylo v dopoledních hodinách zasazení cedru Gustava Broma u lavičky Jaromíra Hniličky, předání Ceny Gustava Broma a koncert Rozhlasového big bandu Gustava Broma. Odpolední část jsme zahájili vernisáží výstavy **FENOMÉN GUSTAV BROM** a následoval koncert kapely složené z bývalých členů Bromova orchestru s Bromovými písničkami. Zazpívali je Helena Blehárová, Standa Hložek, Jiří Štědroň, Tibor Lenský, Felix Slováček, Mojmír Bártek, Petr Bende a další, kteří zpívali a hráli pod dirigentskou taktovkou (žádnou nikdy neměl) legendárního Gustava Broma. Závěr emocemi nabitého programu patřil společnému zpívání Pozdravu astronautovi, jehož text přetavil senior aktivista v píseň **DOBÝ DEN, NEJLEPŠÍ KAPELNÍKU!**

Dlužno dodat, že součástí celoročního „projektu“ **GUSTAV BROM 100** bylo i umístění pamětní desky na domě v Kotlářské ulici, kde v roce 1955 vznikla písnička **HVĚZDY JSOU JAK SEMIKRÁSKY NAD BRNĚM**. Na 30. září ještě chystám v rámci tradičního pietního aktu a koncertu **NEBE PLNÉ HVĚZD 2021** hudební část nazvanou **POCTA GUSTAVU BROMOVI** a celý rok Gustava Broma bude zakončen vydáním publikace s pracovním názvem – jak jinak než – **GUSTAV BROM 100** (Albatros).

A možná vybere Brno i na sochu!

Vladimír Koudelka, senior aktivista

V Brně 24. ledna 2020

Návrh na udělení čestného občanství pro volební období 2018–2022

Dovolujeme si zaslat návrh na udělení čestného občanství města Brna historičce Mgr. Mileně Flodrové, nar. . Takový titul by ji ocenil jako znalkyni, ale především jako neúnavnou propagátorku dějin Brna i města jako takového. A rovněž jako autorku řady textů, vystoupení a pořadů přibližujících město.

A také jako pravověrnou Brňanku. Což není fráze. Sama Milena Flodrová říká, že Brňák je pro ni ten, kdo ve městě žije, bere je jako samozřejmost, ale Brňan je ten, který má své město rád, dýchá s ním. Z Brňáka se stane Brňan, ale obráceně to možné není.

Měli jsme tu čest se s Milenou Flodrovou setkávat při naší práci. A denně se s ní setkávají také obyvatelé i návštěvníci města, i když to netuší. Tak oceňovaný místopis a systém označování ulic Brna je také výsledkem jejího působení v názvoslovné komisi města Brna (ať už nesla jakékoli označení).

Máme v Brně určitě znalce historických souvislostí, ale ti se soustředí na konkrétní oblast nebo dějinné období. Výjimečnost Mileny Flodrové je v tom, že má rozhled napříč brněnskými dějinami. Naposledy v knize Brno a Brňanky, za jejímž vznikem stály hodiny rozhovorů. Tato kniha vyšla před pěti lety k osmdesátinám Mileny Flodrové. Uplynulo dalších pět let, teď už paní Flodrová nechce vstupovat do veřejného života. Po smrti svého manžela (mimochodem, stejně jako ona nositele Ceny města Brna) se stáhla do ústraní. Snaží se dát dohromady unikátní kolekci historických pramenů, které za svůj život nashromáždila. A doručit je tam, kde podle jejího mínění nejlépe naváží na tu práci – v brněnských archivech i muzeích.

Mezi nositeli čestného občanství Brna jsou lidé žijící v zahraničí (Milan Kundera), ale i ti, kteří ve městě stále žijí (Emil Boček). Mnoho osobností toto ocenění dostalo až posmrtně. Víme, že Milena Flodrová ve své skromnosti bude tvrdit, že si takovou cenu nezaslouží. Ale také víme, že by to (i u příležitosti jejích nadcházejících 85. narozenin) bylo velké ocenění její práce, ale zejména následováníhodného vztahu k městu.

JUDr. Markéta Vaňková
primátorka města Brna

PhDr. Jiřina Veselá
novinářka

Ing. Bc. Miloš Šenkýř
novinář

Adresy navrhovatelů:

JUDr. Markéta Vaňková
primátorka
Statutární město Brno
Dominikánské nám. 1
601 67 Brno
marketa.vankova@brno.cz

PhDr. Jiřina Veselá
časopis Šalina
Hybešova 59
602 00 Brno

jih07@centrum.cz

Ing. Bc. Miloš Šenkýř

milos.senkыр@volny.cz

Kdo je Milena Flodrová

Mgr. Milena Flodrová se narodila _____ Je nositelkou Ceny města Brna (2000), Ceny Jihomoravského kraje (2006) a Pamětní medaile sv. Petra a Pavla udělované brněnským biskupstvím (2007). Je také držitelkou ceny Média na pomoc památkám.

Jejím jediným životním zaměstnavatelem bylo Muzeum města Brna, kam nastoupila po absolvování brněnské filozofické fakulty (obor historie a archivnictví). Spolupodílela se na vzniku jedinečného systému značení brněnských ulic i na tom, že Brno má ze srovnatelných měst nejlépe zmapovanou historii vývoje názvů ulic a veřejných prostranství. Tento seznam se pak stal jedním ze základních kamenů Internetové encyklopedie dějin Brna, která je rovněž nejrozsáhlejším projektem svého druhu (a Milena Flodrová patří k jeho aktivním tvůrcům).

Milena Flodrová však především po celý život byla nejen odbornicí na dějiny Brna, ale také jejich neúnavnou propagátorkou, která dokázala dávat dějiny do souvislosti se současností, ukazovat důsledky historických chyb. A nebála se opakovaně říkat i své názory na proměny Brna, ať už to byly plány na přesun nádraží, prodej a využití vybraných městských budov a další kroky.

Výsledky své práce shrnula Milena Flodrová v desítkách publikací, článků či rozhlasových rozhovorů.

PROHLÁŠENÍ

Souhlasím s nominací na udělení čestného občanství města Brna.

Mgr. Milena Flodrová, roz. Volková

adresa:

V Brně dne 26. ledna 2020

Mgr. Milena Flodrová

Statutární město Brno

Doručeno: 30.08.2021

MMB/0450896/2021

listy: 1

přílohy: 3

druh:

li/sv:

mmb1es7d30e076

Zastupitelstvu města Brna

prostřednictvím Odboru vnitřních věcí Magistrátu města Brna

Návrh na udělení čestného občanství statutárního města Brna

My níže podepsaní navrhujeme udělit v letošním roce 2021 čestné občanství statutárního města Brna panu JUDr. Pavlu Rychetskému, dr. h. c.

JUDr. Pavel Rychetský, dr. h. c., je nesporně jednou z nejvýznamnějších osobností, která ve městě Brně dlouhodobě pracuje. Jeho přínos české společnosti i městu Brnu tkví nejen ve vysoké právní erudici a pozici dlouholetého předsedy Ústavního soudu České republiky, ale zejména v jeho působení coby morální autority a celoživotního neúnavného bojovníka za právo, humanitu, svobodu a demokracii.

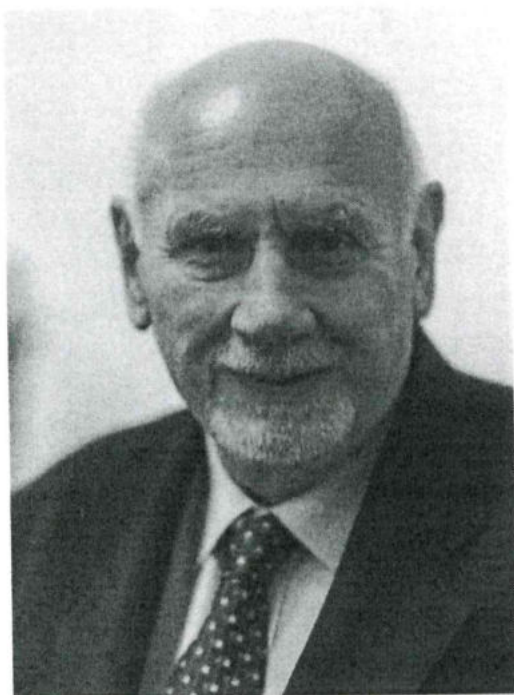
Podrobný životopis je nedílnou přílohou našeho návrhu.

Jsme toho názoru, že pan JUDr. Pavel Rychetský, dr. h. c., si udělení čestného občanství statutárního města Brna více než zaslouží.

S úctou

JUDr. Markéta Vaňková
primátorka statutárního města Brna

JUDr. Jiří Oliva
náměstek primátorky statutárního města Brna

JUDr. Pavel Rychetský , dr. h. c.

Pavel Rychetský studoval na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze v roce 1966. V roce 1967 složil doktorskou rigorózní zkoušku a vykonal soudcovskou justiční zkoušku. Členem KSČ byl od roku 1966 do počátku roku 1969, kdy vystoupil. V roce 1966 nastoupil jako soudní čekatel u Městského soudu v Praze. Zde bylo proti němu zahájeno trestní stíhání v souvislosti s jeho protesty proti politickým procesům s účastníky tzv. majálesových událostí. Soud proto musel opustit.

Následně nastoupil na katedru občanského práva Právnické fakulty UK v Praze, kde působil jako odborný asistent občanského práva hmotného. Po okupaci Československa musel z právnické fakulty odejít a po několikaměsíční nezaměstnanosti pracoval jako

podnikový právník až do konce roku 1989. Pavel Rychetský se v letech tzv. normalizace zapojil do aktivit občanského odporu proti totalitní moci – byl spoluzakladatelem a prvosignatářem Charty 77, publikoval v zahraničních časopisech *Listy a Svědectví* a v domácím samizdatu. V roce 1989 byl spoluzakladatelem Občanského fóra a jeho republikové rady a do roku 1995 členem Občanského hnutí.

Dne 8. ledna 1990 byl jmenován generálním prokurátorem České republiky. Od června 1990 do července 1992 byl místopředsedou vlády ČSFR a předsedou její Legislativní rady s pověřením zabezpečovat koordinaci legislativních prací Čsl. federace a součinnost vlády ČSFR s Federálním shromážděním a vládami ČR a SR. Jako místopředseda federální vlády předložil Federálnímu shromáždění řadu zákonů (např. o Ústavním soudu, o referendu, o vrácení majetku KSČ lidu, restituční zákony a další). Od roku 1992 vykonával advokátní praxi a přednášel politologii na Fakultě mezinárodních vztahů VŠE v Praze. Publikoval řadu odborných i publicistických statí v domácím i zahraničním tisku. V letech 1996 až 2003 byl senátorem. Byl členem ČSSD v letech 1996 – 2003. Do jmenování místopředsedou vlády ČR zastával funkci předsedy ústavně-právního výboru Senátu Parlamentu ČR, byl členem mandátového a imunitního výboru a organizačního výboru. Od července 1998 byl místopředsedou vlády ČR a do konce funkčního období předsedal Legislativní radě vlády, Radě vlády ČR pro národnostní menšiny, Radě vlády ČR pro záležitosti romské komunity a Radě vlády ČR pro výzkum a vývoj. Od 15. července 2002 do 5. srpna 2003 zastával funkci místopředsedy vlády ČR, ministra spravedlnosti a předsedy Legislativní rady vlády. V letech 1990 až 1992 zastával funkci předsedy Jednoty českých právníků, od roku 1992 do roku 1998 byl prezidentem správní rady Nadace Pro Bohemia. V roce 1996 založil Nadační fond občanům Prácheňska se zaměřením na sociální oblast regionu.

V současnosti je předsedou Jednoty českých právníků a členem vědecké rady právnické fakulty UK v Praze, Právnické fakulty MU v Brně a Právnické fakulty University Palackého v Olomouci. Dne 16. července 2003 vyslovil Senát Parlamentu ČR souhlas s jeho jmenováním soudcem Ústavního soudu a 6. srpna 2003 jej prezident Václav Klaus jmenoval soudcem a předsedou

Ústavního soudu České republiky. Prezident Miloš Zeman jej jmenoval předsedou Ústavního soudu pro druhé období 7. srpna 2013.

Prezident Francouzské republiky Jacques Chirac udělil Pavlu Rychetskému dne 12. července 2005 francouzský Řád Čestné legie v hodnosti důstojníka. V roce 2003 mu byla Jednotou českých právníků udělena stříbrná medaile Antonína Randy, o deset let později obdržel nejvyšší vyznamenání - Zlatou medaili Antonína Randy za mimořádné zásluhy o rozvoj demokracie, právní vědy a budování právního státu. V roce 2015 vstoupil do Právnické síně slávy za výjimečný celoživotní přínos právu. V roce 2016 obdržel Cenu Františka Palackého, kterou Univerzita Palackého v Olomouci ocenila především jeho podíl na přednáškové činnosti pro studenty magisterského a doktorského studia na Právnické fakultě UP, pravidelné vystupování na přednáškách a konferencích a celkové přispění k prestiži České republiky a univerzity. V témže roce mu byl Univerzitou Pavla Jozefa Šafárika v Košicích udělen čestný titul doctor honoris causa v oboru právo, jakožto významné a vynikající osobnosti, která se zasloužila o rozvoj demokracie a humanity. Ke stému výročí svého založení udělila nejstarší slovenská Univerzita Komenského v Bratislavě Pavlovi Rychetskému v roce 2019 nejvyšší ocenění - Velkou zlatou medaili Univerzity za zásluhy o demokracii a právní stát.

V roce 2021 obdržel Pavel Rychetský z rukou paní Zuzany Čaputové, prezidentky Slovenské republiky, nejvyšší státní vyznamenání - Řád Bílého dvojkríže, a sice za jeho zásluhy na rozvoji vztahů mezi Českou Republikou a Slovenskem, zejména v oblasti práva a ústavního soudnictví.

JUDr. Pavel Rychetský, dr.h.c.
předseda Ústavního soudu

Vědom si významu, které má čestné občanství města Brna, a s ohledem na to, že s Brnem jsem pevně spojen již téměř dvě desítky let, vážím si myšlenky, že orgány města Brna zvažují udělení čestného občanství právě mé osobě.

Ačkoliv vím, že návrh na udělení čestného občanství musí být ještě projednáván a následně rozhodnut Zastupitelstvem města Brna, v souladu s čl. 2.3 Pravidel pro udělování čestného občanství města Brna tímto

vyjadřuji svůj souhlas,

aby mi čestné občanství města Brna, bude-li návrh schválen, bylo uděleno.

V Brně dne 30. srpna 2021

JUDr. Pavel Rychetský, dr. h. c.

Magistrát města Brna
Odbor vnitřních věcí
Malinovského náměstí 624/3
602 00 Brno-město

Brno, 12. 7. 2021

**Návrh na udělení čestného občanství města Brna siru Rogeru Vernonu Scrutonovi
in memoriam**

Z pověření a jménem Vzdělávací nadace Jana Husa podávám návrh na udělení čestného občanství města Brna siru Rogeru Scrutonovi in memoriam v roce 2021. K návrhu se připojily svými podpisy Masarykova univerzita, Janáčkova akademie múzických umění, Centrum pro rozvoj demokracie a kultury a Moravské zemské muzeum.

Jiří Müller

zakladatel Vzdělávací nadace Jana Husa

Přílohy

1. Návrh na udělení čestného občanství města Brna siru Rogeru Vernonu Scrutonovi in memoriam
2. Souhlas dědiců sira Rogera Scrutona s návrhem
3. Barbara Dayová, *Sametová filozofie*, Doplněk, Brno, 1999
4. Petra Pichlová, *Britská podpora brněnského disentu v 80. letech 20. století*, Acta Musei Moraviae, Scientiae sociales, 2020
5. Roger Scruton, *Kultura v katakombách*, Times Literary Supplement, No 4, 533, February 16–22, 1990, pp. 171, 176
6. Kontaktní adresy

Cihlářská 1021/15, 602 00 Brno, Czech Republic
Tel.: +420 530 331 240, +420 530 331 241
e-mail: vnjh@vnjh.cz
http://www.vnjh.cz

STATUTÁRNÍ MĚSTO BRNO MAGISTRÁT MĚSTA BRNA Správní oddělení Odboru vnitřních věcí	
19-07-2021	
č.j.	listy
počet příloh:	druh

NÁVRH NA UDĚLENÍ ČESTNÉHO OBČANSTVÍ MĚSTA BRNA SIRU ROGERU VERNONU SCRUTONOVÍ IN MEMORIAM

Dne 12. ledna 2020 zemřel sir Roger Vernon Scruton FBA FRSL britský filozof, estetik, politolog a spisovatel. Vystudoval filozofii na Jesus College v Cambridgi, kde získal doktorát. Působil na Birkbeck College, University of London, na Boston University, v Institute of Psychological Sciences, Arlington, Virginia, Oxford University, University of Buckingham a University of St. Andrews.

V roce 2016 udělila královna Spojeného království Velké Británie a Severního Irska Alžběta II. Rogeru Scrutonovi čestný rytířský titul za „služby filozofii, vyučování a veřejnému vzdělávání“.

V letech 1980–2020 působil Roger Scruton čtyřicet let ve prospěch svobodného duchovního klimatu, vzdělanosti a kultury ve střední Evropě.

V roce 1998 udělil prezident České republiky Václav Havel Rogeru Scrutonovi Medaili za zásluhy (I. třídy).

V listopadu 2019 udělil Rogeru Scrutonovi předseda Senátu České republiky Jaroslav Kušera Stříbrnou pamětní medaili Senátu České republiky.

Roger Scruton obdržel rovněž státní vyznamenání Polské republiky a státní vyznamenání Maďarska.

Těsně před svou smrtí napsal: „Navzdory přitažlivosti Poláků, Maďarů, Rumunů a mnoha dalších, byli to nesmělí cyničtí Češi, pro které jsem ztratil své srdce, jež jsem pak už nikdy nezískal zpět.“ (The Spectator, 21. 12. 2019)

Roger Scruton se, v míře výjimečné pro občany cizích států, zasloužil o intelektuální a kulturní rozvoj v České republice. Obzvláště město Brno se těšilo jeho pozornosti a přízni. Zanechal v něm nesmazatelnou stopu.

Roger Scruton patřil mezi zakladatele The Jan Hus Educational Foundation (dále JHEF) v Oxfordu. Tato nadace umožnila v období 1980–1989 vznik „ostrovů“ svobodného vzdělávání a svobodné kultury v Československu prostřednictvím mezinárodní sítě významných učenců. Podobné úsilí vyvíjely i francouzská Association Jan Hus (dále AJH) a další Husovy nadace v Kanadě, USA a Německu, jejichž vznik JHEF iniciovala.

Působení všech Husových nadací ve prospěch vzdělanosti, kultury a svobody v Československu je popsáno v knize Barbary Dayové *Sametová filozofie*, Doplněk, Brno 1999. Viz příloha. Roger Scruton se od roku 1979 intenzivně podílel na organizaci bytových seminářů v Praze. Brno poprvé navštívil v dubnu 1981. Při setkání s Jiřím Müllerem, studentským vůdcem v letech 1964–1969 a politickým vězněm z let 1971–1976, společně domluvili tajnou spolupráci ve prospěch svobodného vzdělávání, kultury a myšlení v komunistickém Československu. Tuto spolupráci rozvíjeli a koordinovali až do roku 1990. Ačkoliv JHEF působila již v Praze (od roku 1987 i v Bratislavě), právě Brno se v následujících letech stalo místem jejího nejrozsáhlejšího působení v Československu.

Počátky působení JHEF, finanční a technická pomoc svobodným kulturním aktivitám v Brně je popsána ve studii Petry Pichlové *Britská podpora brněnského disentu v 80. letech 20. století* (Acta Musei Moraviae, Scientiae sociales, 2020). Viz příloha.

V letech 1984–1989 vyslala JHEF do utajovaných bytových seminářů (byť Petra a Evy Oslzlých a také Miroslava a Yvony Pospíšilových) 46 britských přednášejících. Od roku 1985 vyslala francouzská AJH do seminářů 19 francouzských akademiků (byť Milana a Jany Jelínkových) a od roku 1987 se uskutečnilo 7 seminářů s německými intelektuály (byť Jaroslava a Marie Blažkeových). Desítky nekonformních lidí, kteří nebyli součástí okruhu disidentů, získaly po dobu několika let pravidelný přístup k svobodnému toku idejí na více než stovce setkání. Šíří témat od filozofie, politologie, teologie, etiky, ekologie, výtvarného umění, hudby až k architektuře, okruhem posluchačů a šestiletou délkou trvání nemá tato brněnská síť svobodného vzdělávání v Československu obdobu. V tomto smyslu lze hovořit o podzemní univerzitě. O dopadu pro Brno svědčí symbolicky fakt, že mezi návštěvníky a organizátory bylo i pět rektorů vysokých škol po roce 1989 (emeritní rektori Masarykovy univerzity v Brně profesor Milan Jelínek, profesor Jiří Zlatuška, profesor Petr Fiala, emeritní rektor Slezské univerzity v Opavě profesor Martin Černohorský, rektor Janáčkovy akademie múzických umění v Brně profesor Petr Oslzlý).

Spolupráce mezi JHEF a Brnem, opřená o rostoucí vědomí její účinnosti, rychle překročila rámec utajovaných seminářů a rozšířila se do dalších tří okruhů.

První z nich zasáhl umělecký život města Brna. Britové vyslaní do seminářů navštěvovali nekonformní či zakazované brněnské umělce a Divadlo na provázku. Zajímal se o podmínky pro uměleckou tvorbu a hledali cesty pomoci. Tak například JHEF zorganizovala výstavu sochaře Jana Šimka v Londýně a prostřednictvím své sekretářky a teatroložky Barbary Dayové také pozvání brněnského Divadla na provázku na Bristol Czechfest v říjnu 1985, včetně finančního daru JHEF tomuto festivalu.

JHEF poskytla finanční prostředky na nákup videokamer a videorekordérů a umožnila tak natáčet (kameraman Aleš Záboj) necenzurované filmy o životě a díle Gustava Mahlera, dokument o soudobém stavu křesťanských a židovských památek na Moravě nebo záznam devatenácti neoficiálních výstav brněnských malířů, sochařů a fotografů. Výstavy probíhaly veřejně vždy hodinu před zavírací dobou v drogerii na rohu Kotlářské a Bayerovy ulice v Brně od listo-

padu 1986 až do roku 1989 (projekt Petra Oslzlého, Rostislava Pospíšila a Drahomíra Svatoně Galerie — Drogerie Zlevněné zboží).

V lednu 1986 přijel do brněnského utajovaného semináře významný hudební skladatel David Matthews, kterého pro spolupráci získal právě Roger Scruton. Navázal kontakt s brněnskými skladateli (Miloslav Ištván, Pavel Zemek, Peter Graham, Michal Košut) a pracovníci památníku Leoše Janáčka a vedoucí Oddělení dějin hudby Moravského zemského muzea dr. Alenou Němcovou. Získal pozvání jako čestný host na Mezinárodní hudební festival konaný v Brně v říjnu 1986. V červenci 1987 představil hudbu brněnských skladatelů na festivalu v King's Lynn v Británii a v březnu 1988 v londýnském Purcell Room. Hudbu brněnských skladatelů začala hrát řada britských orchestrů včetně BBC Symphony Orchestra a hudba Davida Matthewse byla naopak uváděna v Brně (naposledy v dubnu 2018 měla v Brně světovou premiéru jeho orchestrální skladba *New Fire*, op. 148 v podání Státní filharmonie Brno).

Další okruh vlivu JHEF zahrnoval anglicky mluvící veřejnost v Brně. Britové, kteří přijížděli do Brna na utajované semináře, vystupovali v letech 1986–1989 před více než stovkou posluchačů Anglického klubu, v němž se jednou za měsíc konaly přednášky rodilých mluvčích. Populární předválečnou organizaci obnovili v Klubu školství a vědy Bedřicha Václavka, v budově spravované odbory, Miroslav Pospíšil, který působil jako tlumočník bytových seminářů a Brity přiváděl, Petr Antonín ze Státní jazykové školy a Don Sparling z Univerzity J. E. Purkyně. Od dubna 1987 byli posluchači Anglického klubu rovněž jednou měsíčně zváni do Vysokoškolského klubu zřízeného Jihomoravským podnikem služeb mládeži. Promítány jim byly nedostupné filmy v originální anglické verzi z videocazet, které poskytovala JHEF pro tzv. bytová kina. Zájem širší brněnské veřejnosti rostl a od září 1987 byl každý film promítán dvakrát. Vedle promítání filmů dle literární předlohy Georga Orwella *1984* a *Animal Farm* stojí za zmínku, že na film *Bitva o Británii* se dostavilo několik válečných veteránů.

Třetím okruhem, v němž se v Brně lámaly bariéry nesvobody, byl podzemní tisk. JHEF proměnila československý samizdat, když brněnské edici *Prameny* (viz Michal Přibán a kol., Český literární samizdat, 1949–1989, Academia, Praha 2018) poskytla počítače a tiskárny, čímž výrazně zjednodušila a zmodernizovala proces neoficiálního vydávání překladů významných vědeckých děl nemarxistických autorů (Raymond Aron, Karl R. Popper, Victor E. Frankl, Erwin Schrödinger, Alexis de Tocqueville, J. L. Talmon a další). Díky tomu vznikl právě v Brně první český počítačový editor, který pro brněnský samizdat připravil Jiří Zlatuška. Jako odběratele edice *Prameny*, která si kladla za cíl „přispět k překonání politického a ideologického rozdělení Evropy a k jejímu opětovnému kulturnímu sjednocení“, uvedme symbolicky i několik soudců Městského soudu v Brně, včetně Miloše Holečka, budoucího předsedy Ústavního soudu ČR v roce 2003.

V mnoha městech Československa se v letech normalizace vytvářely malé skupiny nekonformních občanů, kteří cílevědomě usilovali o svobodnější život. Avšak v Brně byl takový svobodnější život v zmíněných rozmanitých podobách šest let systematicky a koordinovaně podporován ze zahraničí.

V únoru 1990 publikoval Roger Scruton v britském tisku s mimořádným ohlasem rozsáhlý článek „A Catacomb Culture“ (Times Literary Supplement, February 16–22, 1990), viz příloha, v kterém odhaluje desetileté podzemní působení v Československu. Poté byly informace o podzemní univerzitě široce publikovány v dalších západních sdělovacích prostředcích (The Listener, The Spectator, BBC atd.).

Za dlouhá léta práce ve prospěch československé vzdělanosti a kultury poděkoval JHEF prezident ČSFR Václav Havel dopisem z 21. května 1990.

Scrutonův článek „A Catacomb Culture“ končí slovy:

„Je nyní naše práce u konce? Doufali jsme, že téměř ano. Ale naši čeští a slovenští kolegové byli zcela jiného názoru. Jejich systém školství, balancující po dlouhá desetiletí na samém pokraji zničení, byl konečně svěřen do rukou lidem, kteří jsou schopni jej zachránit. Ale potřebují znalosti, knihy a technické vybavení; potřebují přepsat osnovy všech předmětů, kde marxismus znemožňoval skutečné poznání nebo stranická privilegia zajišťovala studium pouze dětem vyvolených. Potřebují restaurovat vědecké disciplíny — jako jsou právo, ekonomie nebo politologie — které byly prakticky zardoušeny politickým rozhodováním. Naše práce, tvrdí všichni shodně, nekončí, nýbrž začíná. Vzdělávací nadace Jana Husa bude otevírat v Brně svou československou kancelář. Všichni, kteří by chtěli pracovat jejím prostřednictvím nebo nám jinak pomoci v podpoře přestavby československých vysokých škol, nechtě se laskavě obrátit na naši sekretářku dr. Barbaru Day, 4 Offord Road, London N1 1DL.“

Roger Scruton se rozhodl na rok odložit veškerou svou další práci a věnovat se pouze Československu. Barbara Dayová, sekretářka JHEF se od léta 1990 stěhovala z Londýna do Brna.

Eva Oslzlá, Jiří Müller a Miroslav Pospíšil založili v Brně Československou vzdělávací nadaci Jana Husa (dále VNJH). Otevření brněnské kanceláře začátkem roku 1990 se zúčastnil prezident Václav Havel.

Brněnská nadace se mohla opřít o mimořádný ohlas podzemní univerzity v západním světě, veřejné uznání její role prezidentem Václavem Havlem, rozsáhlé kontakty britské JHEF (ovšem i francouzské AJH) na západní univerzity a široké personální zázemí v Brně.

Po změně poměrů se brněnská spolupráce nekonformních občanů se zahraničím, iniciovaná Scrutonovou návštěvou Brna v roce 1981, neobyčejně zhodnotila ve prospěch nyní už svobodného veřejného života v Brně a v Československu.

V nové atmosféře se na všechny tři nadace obraceli ti, kteří chtěli pomáhat překonat izolaci naší země od svobodného světa. Nadace organizovaly návštěvy zahraničních odborníků z nejrozličnějších oborů a důsledně je žádaly, aby se místo jednorázových aktivit pokoušeli vytvořit dlouhodobou spolupráci. Organizovaly dovoz desítek metrických centů kvalitních učebnic, knih a časopisů, po kterých byl největší hlad a které byly distribuovány do akademických a veřejných knihoven. Umožňovaly katedrám našich univerzit najít zahraniční partnery. Získávaly pro tuto činnost ze zahraničních zdrojů finanční prostředky (Evropské společenství, Charity Know How, Atlantic Philanthropies, Phare, National Endowment for Democracy, British

Council, Open Society Fund, Tara Consultants Ltd., The Ford Foundation, Charles Douglas-Home Memorial Trust, Shell, Margaret Thatcher Foundation).

Brněnská nadace zřídila kanceláře v Praze, Bratislavě, Košicích. JHEF domluvila a vyslala do Československa britské dobrovolníky, kteří byli ochotni pomáhat bez odměny a živit se výukou angličtiny.

Brno se v prvních letech po listopadu 1989 stalo centrem podpory všech českých a slovenských univerzit. Nadace podporovala v letech 1991–1996 vznik nových oborů, inovaci předmětů, vydávání učebnic, překladatelskou a publikační činnost. Umisťovala učitele angličtiny po celé zemi a v letech 1991–1996 pořádala Letní školy anglického jazyka. Ve stejné době organizovala stáže pro mladé podnikatele, mladé novináře a kulturní manažery ve Velké Británii. Francouzská letní škola filozofie, původně utajovaný seminář v brněnském bytě manželů Jelínkových, pokračuje střídavě v ČR a SR každým rokem dodnes a čeká na svůj 29. ročník.

Na seznamech podporovaných institucí (viz Ve službách české a slovenské vzdělanosti, www.vnjh.cz) je jich řada z Brna: Masarykova univerzita (dále MU), Janáčkova akademie múzických umění (dále JAMU), Centrum pro studium demokracie a kultury (dále CDK), ekologické organizace (Veronika, Lipka) dokonce i Magistrát města Brna.

Přes veškerou rozmanitost působení však byly prioritním zájmem JHEF, AJF a brněnské VNJI disciplíny nejvíce postižené komunistickým režimem. Obnova vlády práva vyžadovala reformu právnického vzdělávání a rozvoj disciplín, které se před rokem 1990 na fakultách nevyučovaly (mezinárodní právo, právo Evropských společenství, lidská práva). Vedle toho bylo pro humanitní vědy klíčové založit do té doby neexistující obor politologie.

„Už na podzim roku 1990 jsme uspořádali v Bratislavě dvoudenní konferenci zástupců všech československých právnických fakult a špičkových odborníků z Británie, Francie, Německa, Rakouska a USA. Jejím výstupem bylo zmapování situace a stanovení priorit pomoci. JHEF v Británii ustavila zvláštní pracovní komisi pro řízení právnického programu a AJH jmenovala do čela svého právnického programu Marie-Christine Lagrange. Právo potom zůstalo jedním z našich nejsilnějších programů po celé desetiletí.“ (Miroslav Pospíšil, *Desetiletí obnovy* — hodnocení práce Vzdělávací nadace Jana Husa v letech 1990–2000, březen 2001, archiv VNJI, Brno)

Na počátku roku 1990 navštívili československé univerzity profesori politologie Frank Bealey a David Regan (oba přednášející podzemní univerzity). Výsledkem jejich mise byl tříletý projekt kvalifikačního studia učitelů politologie a podpora všem nově zakládaným katedrám politologie. Byl podán jako jedna z prvních žádostí o Tempus grant, který financovalo Evropské společenství. Jeho předpokládané náklady činily 70 000–100 000 liber. Partnerství univerzit Aarhus, Aberdeen, Bochum a českých a slovenských univerzit je podle návrhu ze srpna 1990:

„...odvozeno z činnosti Vzdělávací nadace Jana Husa, která se po mnoho let za bývalého represivního režimu v Československu pokoušela udržet naživu svobodné politické myšlení

poskytováním knih, vybavení a pořádáním (tajných) přednášek a seminářů.“ (archiv VNJH, Brno)

„Program, který absolvoval každý účastník, sestával z intenzivní letní školy v trvání dvanácti týdnů, který obsahově odpovídal jednomu roku postgraduálního studia na západní univerzitě. Po úspěšném absolvování strávil účastník jeden semestr na západní univerzitě podle vlastního výběru. Každé politologické pracoviště dostalo základní učebnice, čítanky a učební texty a základní knihovnu politologické literatury. Program trval tři roky a prošli jím prakticky všichni učitelé tehdy nově vznikajícího oboru v ČR i SR.“ (Miroslav Pospíšil, *Desetiletí obnovy* — hodnocení práce Vzdělávací nadace Jana Husa v letech 1990—2000, březen 2001, archiv VNJH, Brno)

Mezi ženami a muži ze svobodného světa, kteří deset let projevovali praktickou solidaritu s lidmi z té části světa, kde byla svoboda potlačována, a poté usnadňovali proměnu Československa ve svobodnou zemi, patří Rogeru Scrutonovi pro jeho osobní nasazení a odvahu přední místo.

V březnu 1984 na něj založila StB svůj svazek. Dne 7. června 1985 byl při rozhovoru s Jiřím a Bronislavou Müllerovými v zábrdovickém parku v Brně zadržen a po několika hodinách na Krajské správě SNB vypovězen ze země. Bylo mu přikázáno, aby neprodleně opustil čSSR. Manželé Müllerovi, po celou dobu sledování policejními auty, ho ještě týž den ve svém voze odvezli na hraniční přechod v Mikulově, odkud pěšky přešel do Rakouska.

Do Brna se vrátil 9. ledna 1990. V Justičním paláci pronesl k brněnským soudcům přednášku *Obnovení práva*. Vstoupil tak veřejně na českou kulturní a intelektuální scénu, kterou již nikdy neopustil.

Autor více než padesáti knih a dvou oper byl na to připraven svou znalostí českého jazyka, literatury, hudby, filozofie a mnoha Čechů, Moravanů, Slováků.

Během následujících let se mimo jiné stal hostem pěti ročníků konference Forum 2000, vzniklé z iniciativy prezidenta Václava Havla, na kterou jsou od roku 1997 zvány do Prahy světové osobnosti, aby společně diskutovaly o výzvách, jimž lidstvo čelí na prahu nového tisíciletí.

Byl předním evropským konzervativním myslitelem a zakladatelem britského čtvrtletníku konzervativního myšlení *The Salisbury Review*. Řada jeho textů, které přispívaly k hlubšímu porozumění konzervativnímu myšlení, vyšla v samizdatu před listopadem 1989. Především *Slovník politického myšlení* a *Smysl konzervatismu*, v překladech Petra Pitharta. Brněnský samizdat vydal v roce 1986 Scrutonovy *Myslitele nové levice*. Rovněž *Slovník politického myšlení*, byl připraven k sazbě. Vyšel později v brněnském nakladatelství Atlantis.

Vždy, když Roger Scruton přijel po roce 1990 do Brna, přednášel pro studenty.

„Na Masarykově univerzitě jsem se snažil vybudovat politologii a jedna z prvních knih, kterou jsme vůbec měli v češtině k dispozici, byl Scrutonův *Slovník politického myšlení*. Při Rogerových návštěvách Brna jsem ho často požádal o přednášku pro naše studenty. Nikdy neodmítl. Přednášel česky, náš jazyk se naučil, aby nám lépe rozuměl. Bylo to důležité, znalost angličtiny byla tehdy velmi slabá, přednášky profesora Scrutona měly velký význam. Nemlu-

vil ale jen o politice, právním státu a institucích, ale třeba i o tom, jak má vypadat kvalitní univerzita.“ (Petr Fiala, *O Rogeru Scrutonovi osobně*, Kontexty 1/2020, Centrum pro studium demokracie a kultury, Brno)

O zpřístupnění Scrutonova díla a myšlení se postaralo více českých vydavatelství. Výjimečnou roli zde však hraje opět město Brno. Trvale se Scrutonovu dílu věnuje již od roku 1990 brněnská revue Proglas, navazující CDK a jeho časopis Kontexty, v němž byl Roger Scruton členem redakční rady. CDK, jehož cílem je přispívat k rozvoji demokratické politické kultury v České republice, navazuje na nezávislé aktivity před listopadem 1989 a dva ze tří jeho zakladatelů, Petr Fiala a František Mikš se účastnili seminářů podzemní univerzity. V revui i časopise vycházely pravidelně Scrutonovy texty a komentáře k nim. Historie britských vzdělávacích seminářů, včetně řady pronesených přednášek, je popsána v knize *Podzemní univerzita* vydané CDK v roce 1993. V roce 2015 vydalo CDK ve spolupráci s Moravským zemským muzeem Scrutonův román o českém disentu *Žápisky z podzemí*.

Přestože VNĚ působila celostátně, počet projektů podpořených na MU převyšoval značně počty projektů na jiných univerzitách. MU těžila z toho, že nadace sídlila v Brně a její četní představitelé byli spojeni s bytovými semináři. Desítkám kateder MU umožnily projekty nadace mezinárodní spolupráci. Když v roce 1993 předával VNĚ proděkan Právnické fakulty v Brně doc. Dalibor Jílek Pamětní medaili za zásluhy o rozvoj fakulty, uvedl:

„Před rokem 1989 měla naše fakulta na papíře družební smlouvy s univerzitami v socialistických zemích. Občas, jednou za rok, se konala oficiální návštěva nějakého Bulhara. Mezinárodní styky neexistovaly. Dnes máme tolik kontaktů a tolik mezinárodních projektů, že je ani nedokážeme všechny dobře využít a naši učitelé zvládnout. Podíváme-li se na tyto mezinárodní aktivity podrobněji, zjistíme, že na počátku téměř každé z nich najdeme jméno Vzdělávací nadace Jana Husa.“ (Miroslav Pospíšil, Desetiletí obnovy-hodnocení práce Vzdělávací nadace Jana Husa v letech 1990–2000, březen 2001, archiv VNĚ)

Na seznamech nadací podporovaných institucí (viz Ve službách české a slovenské vzdělanosti, www.vnjh.cz) je k dnešnímu dni 7 fakult MU a 32 kateder, ústavů či jiných samostatných pracovišť.

V roce 1998 předložila Filozofická fakulta Masarykovy univerzity návrh na udělení čestné vědecké hodnosti doctor honoris causa v oboru filozofické vědy Rogeru Scrutonovi jako významnému filozofovi a spisovateli, který věnuje pozornost české historii, filozofii a kultuře a jejich propagaci. Slavnostní promoce proběhla 2. října 1998.

V květnu 2004 v aule Právnické fakulty Masarykovy univerzity uvedl Scruton v přednášce Čemu věřím a proč?:

„Brno má pro mne zcela zvláštní význam. Tady to bylo, kde jsem našel některá z nejbližších a nejdůležitějších přátelství svého života. Tady to bylo, kde jsem našel ty nejspolehlivější oponenty komunismu v dobách, kdy jsem se rozhodl proti komunismu bojovat. Tady to bylo, kde jsem byl zatčen, bude tomu už dvacet let, tady to bylo, odkud jsem byl oficiálně vyhoštěn jako nepřítel socialismu a státu. Tady to bylo, kde jsem později s přáteli a kolegy spojil síly,

abychom zahájili legalizovanou činnost Vzdělávací nadace Jana Husa. Tady to bylo, kam jsem v roce 1998 přijel, abych převzal doktorát honoris causa od univerzity, která, když po mém založení poprvé udělovala tento titul, udělila jej Leoši Janáčkovi, mému hrdinovi. A dnes jsem v Brně zas, abych spolu se starými přáteli oslavil své šedesáté narozeniny. Snad vás proto nepřekvapím, bude-li tato přednáška jakýmsi díkuvzdáním za všechnu přízeň a pomoc, již se mi dostalo v tomto městě a jeho prostřednictvím.“

Výjimečný vztah k Brnu projevil Roger Scruton mimořádným darem dne 20. listopadu 2012, kdy předal ve svém bydlišti v Sunde Hill Farm ve Velké Británii PhDr. Mgr. Martinu Reissnerovi, Ph.D., tehdejšímu generálnímu řediteli Moravského zemského muzea, archiv britské Jan Hus Educational Foundation. Unikátní svědectví o desetileté tajné spolupráci Britů, Čechů, Moravanů a Slováků přes železnou oponu je dnes uloženo v Brně v Oddělení dějin kultury antitotalitního zaměření (ODKAZ) MZM a je hojně využíváno tuzemskými i zahraničními badateli.

Roger Scruton choval hluboké přátelství k naší zemi, její kultuře a lidem. Když 12. ledna 2020 zemřel, na pohřebním obřadu v bývalém klášteře Malmesbury Abbey zněla hudba Leoše Janáčka. Odchodem Rogera Scrutona jsme ztratili velkého přítele. Letos uplyne 40 let, kdy přijel do Brna poprvé. Má hluboký smysl, aby jeho dědictví v Brně zůstalo.

Za inspiraci, kterou svým životem a dílem trvale poskytuje, za prospěch, který z jeho působení naši občané měli a který stále trvá, navrhujeme městu Brnu, aby siru Rogeru Scrutonovi udělilo čestné občanství in memoriam.

Vzdělávací nadace Jana Husa
Zakladatelé

Jiří Müller

Eva Oslzlá

Miroslav Pospíšil

Vzdělávací nadace Jana Husa
Místopředsedové správní rady

Lenka Pazdziorová

Martin Šimsa

Rektor Masarykovy univerzity

Martin Baresš

Rektor Janáčkovy akademie múzických umění

Petr Oslzlý

Generální ředitel Moravského zemského muzea

Jiří Mitáček

Předseda správní rady Centra pro studium demokracie a kultury, o. p. s.

František Mikš

We, the undersigned, agree with the submission of the proposal to grant Honorary
Citizenship of the City of Brno to Sir Roger Scruton (in memoriam) this year of 2021

Lady Scruton

Sam Scruton

Lucy Scruton

6.4.2021

V Brně dne 26. 8. 2021

Návrh na udělení čestného občanství města Brna pro volební období 2018 – 2022

Dovolte mi nominovat J.E. Mons. ThLic. Vojtěcha Cikrleho na udělení čestného občanství města Brna.

Jméno a příjmení: Vojtěch Cikrle

Příslušná oblast: čestné občanství města Brna

Řádné odůvodnění:

Vojtěch Cikrle je 13. sídelní biskup brněnský (od 1990).

Studium mu bylo komunistickým režimem znemožněno, vyučil se tedy slévačem, později odmaturoval na Střední škole pro pracující v Brně. Nějakou dobu pracoval jako dělník v brněnských Šmeralových závodech, ve Zbrojovce a na stavbě dálnice D1 mezi Prahou a Brnem. Po základní vojenské službě (1969–1971 v Českých Budějovicích) vystudoval CMBF v Litoměřicích, na kněze byl vysvěcen 27. června 1976 v Brně. V letech 1976–1982 působil jako kněz v brněnské diecézi ve farnostech Jaroměřice nad Rokytnou, Jihlavě, Znojmě, Slavkově u Brna, Velkých Němčicích a Starovicích. V letech 1982–1990 působil v kněžském semináři v Litoměřicích nejprve v pozici prefekta, a následně i jako rektor.

Dne 14. února 1990 jej papež Jan Pavel II. jmenoval 13. biskupem brněnským. Vysvěcen byl 31. března 1990. Biskupské svěcení přijal velmi mladý ve 43 letech, což je dle statistiky čtvrtý nejmladší v dějinách diecéze. Svou službu zahajoval Vojtěch Cikrle v Brně po osmnácti letech sedisvakance, kdy v čele diecéze nestál biskup, ale po smrti 12. brněnského biskupa Karla Skoupého v roce 1972 ji vedl kapitulní vikář Ludvík Horký.

Po roce 1990 obnovil činnost Charity založením Diecézní charity Brno (1992) a dal souhlas ke zřízení prvního hospice na Moravě – Domu léčby bolesti s hospicem svatého Josefa v Rajhradě u Brna (1999). Založil Diecézní katechetické centrum, Diecézní centrum mládeže, Centrum pro rodinu a sociální péči, Středisko pro liturgickou hudbu, Diecézní centrum života mládeže – Mamre, Knihovnu Biskupství brněnského, Diecézní konzervátorské centrum, Pastorační středisko, Diecézní archiv v Rajhradě u Brna a Diecézní muzeum.

Začátkem devadesátých let 20. století přistoupil biskup Cikrle k zásadní rekonstrukci a restaurování katedrály sv. Petra a Pavla, během níž byla nalezena a veřejnosti zpřístupněna románsko-gotická krypta. Dal rovněž podnět k rekonstrukci biskupské rezidence (ukončena v roce 1997) a kanovníckých domů v areálu Petrova, které poté dostaly nové využití. Během pastoračních návštěv se opakovaně setkal se třemi papeži.

Během svého biskupského působení od roku 1990 do roku 2019 vysvětil celkem 243 kněží a také 44 jáhnů ke službě trvalého jáhenství. Dne 5. října 2012 vysvětil v katedrále sv. Petra a Pavla v pořadí čtyřtisíciho kněze brněnské diecéze od jejího založení. Při České biskupské konferenci působí v komisi pro liturgii a jako předseda komise pro kněžskou formaci.

V roce 2019 oslavil 30. výročí své biskupské služby a je nejdéle působícím brněnským biskupem v historii diecéze od jejího založení v roce 1777.

V letošním roce 2021 oslavil 75. narozeniny.

Příloha: souhlas s nominací na udělení čestného občanství města Brna.

Kontaktní údaje navrhovatele: Klub zastupitelů za KDU-ČSL v ZMB

Ing. Vít Beran

Ing. Antonín Crha

Mgr. Petr Hladík

Mgr. Jitka Ivičičová

Mgr. Filip Leder

Mgr. Jaroslav Suchý

RNDr. Filip Chvátal, Ph.D.

Mgr. Jiří Mihola, Ph.D.

VOJTĚCH CIKRLE
diecézní biskup brněnský

Vážený pan
Mgr. Petr Hladík
1. náměstek primátorky

V Brně dne 25. 8. 2021
Ep/856/21

Vážený pane náměstku,

děkuji za Váš dopis a v příloze zasílám souhlas k návrhu na udělení Čestného občanství města Brna.

Vše dobré přeje

Mons. Vojtěch Cikrle
diecézní biskup brněnský

Souhlasím s nominací na udělení Čestného občanství města Brna.

Mons. ThLic. Vojtěch Cikrle
diecézní biskup brněnský

bytem

25. 08. 2021

V Brně dne.....

Magistrát města Brna

Odbor vnitřních věcí

Já, Ing. Dana Fuxová
podávám:

Návrh na udělení čestného občanství města Brna pro pana Ph.D. Yosefa Mahagnu:

Navrhuji udělit čestné občanství města Brna panu Ph.D. Yosefu Mahagnovi, občanstvím izraelské, narozeného _____ bytem _____ Izrael, a svůj návrh zdůvodňuji takto.

Pan Ph.D. Yosef Mahagna žije a pracuje v Umm al-Fahm v Izraeli. V roce 1994 absolvoval na Filozofické fakultě Masarykově univerzity v Brně presenční studium psychologie. V roce 2008 pokračoval ve studiu na Fakultě sociálních studií Masarykově univerzity v Brně, na oboru Sociální psychologie, kde v roce 2015 získal doktorský titul.

Pan Ph.D. Yosef Mahagna je velmi emocionálně spjatý s Českou republikou a především s Brnem, kde studoval a kde získal tento mimořádný cit k tomuto městu. Město Brno je pro Yosefa Mahagnu druhý domov. Na základě tohoto svého citového vnímání Brna a celé České republiky, propaguje město Brno v Izraeli.

Jeho zásluhou je Brno propagováno v Izraeli nevídaným způsobem. Yosef Mahagna čtyři roky provozuje centrum pro rozvoj vztahů mezi Českou republikou a komunitou v Izraeli, kde pomáhá studentům z Izraele, kteří se rozhodnou studovat na našich univerzitách či turistům, kteří k nám přicestují. Především pak dělá nevšední reklamu městu Brno, kde popisuje krásu tohoto města a upřednostňuje univerzity v Brně před všemi druhými univerzitami v České republice. Také si vytvořil svojí českou kancelář, kde má různé propagační materiály o Brnu a o České republice.

Pan Yozef Mahagna je vždy ve spojení s Českou ambasádou a velvyslanectvím, pořádá různé přednášky o studiu na Brněnských univerzitách a rovněž popisuje krásy České republiky a hlavně Brna.

Yosef Mahagna rovněž jezdí přednášet na Masarykovou univerzitu, kde má přednášky ze svého oboru psychologie.

Facebookový účet pana Mahagny je plný událostí, kde propaguje Brno a Masarykovou univerzitu v Brně. Také jsou na Facebooku dokumentovány různé rozhovory, ocenění pana Mahagny významnými osobnostmi České republiky a vlastně jeho facebookový účet zaznamenává všechno dění, které spojuje pana Mahagnu s Českou republikou.

Na závěr mého návrhu o udělení čestného občanství města Brna bych Vám chtěla sdělit následující:

Pan Yosef Mahagna je opravdu mimořádně citově spojený s Brnem a s Českou republikou. Je to až dojemné a velmi mě těší a dojíká a jsem na to velmi hrdá, že můžu splnit Yosefovi Mahagnovi jeho jeden velký sen a požádat Vás, abyste udělili čestné občanství města Brna právě jemu. Nikdy jsem se v životě nesetkala s takovýmto člověkem, který by tak bezvýhradně miloval Českou republiku a také Brno. Nikdy jsem se nesetkala se žádným cizincem, který by měl takovou touhu a lásku a nutnost být stále v kontaktu s Českou republikou a v podstatě bez této lásky a pocitu sounáležitosti s naší vlastí a s Brnem nemůže být. Udělené čestné občanství panu Yosefu Mahagnovi bude v těch nejlepších rukách a on si toho bude nesmírně vážit.

Velmi proto prosím za to, abyste pana Yosefa Mahagnu vybrali z uchazečů o toto čestné občanství a tento titul mu udělili.

Se srdečným pozdravem a nadějí na kladnou odezvu k tomuto návrhu Vás
uctivě zdraví Ing. Dana Fuxová

Podpis:

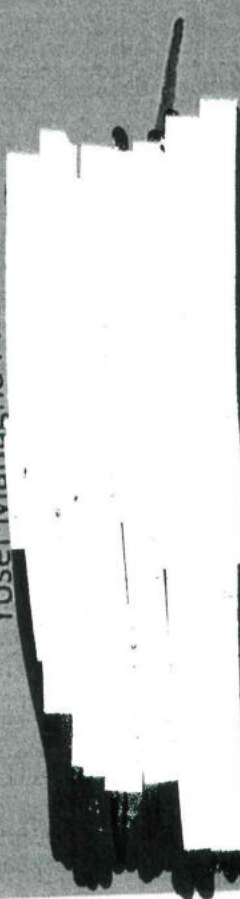
Mobil: 1

due: 12.7.2021

Souhlasím s návrhem na Čestné občanství města Brna, které podala na Magistrát města Brna paní Ing. Dana Fuxová

:Podpis

Yosef Mahagna PhD

A large black rectangular redaction box covering the signature area.

9.7.21

PŘÍLOHA

Seznam fotografií:

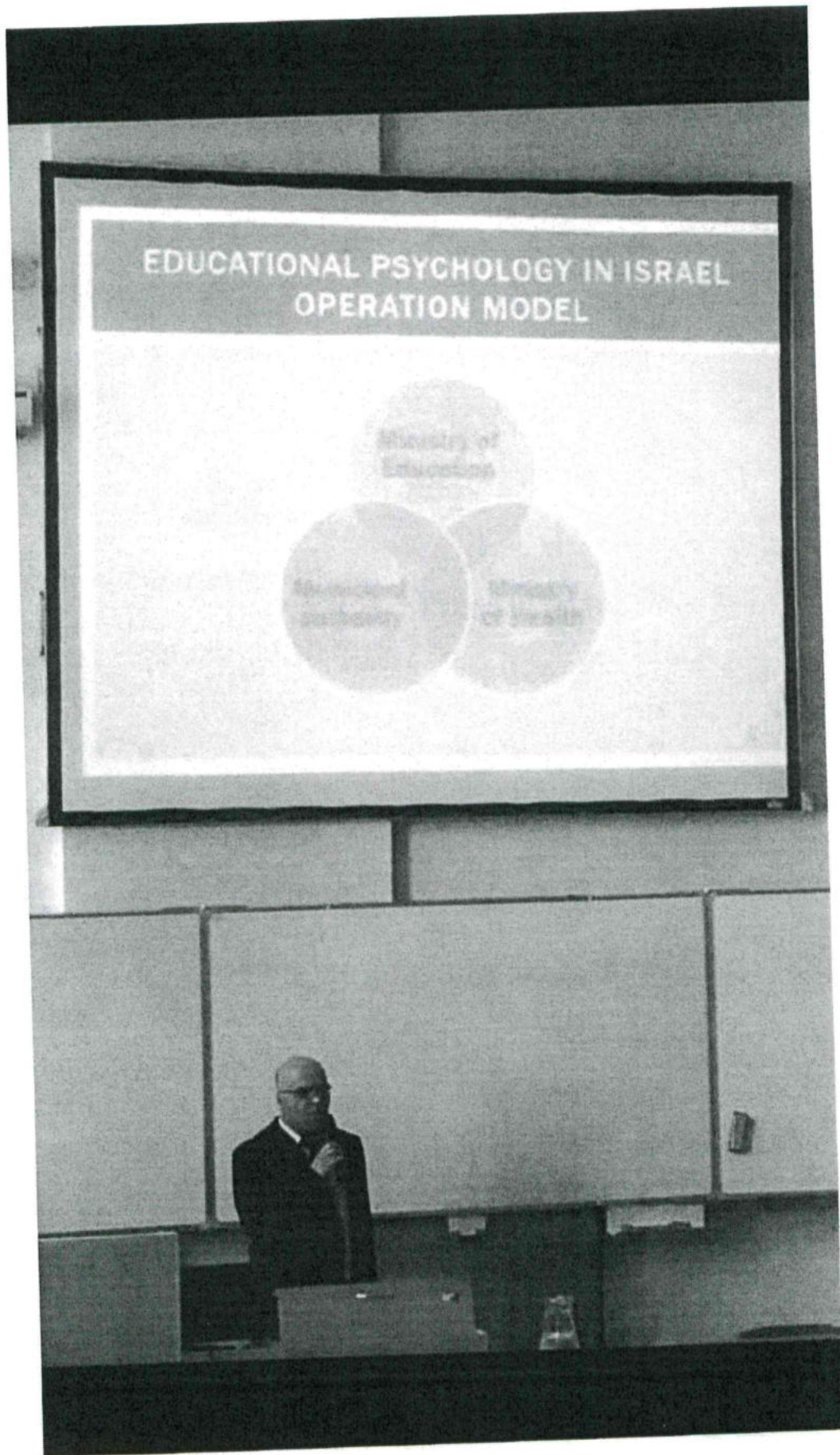
1. Setkání s Vítem Šimralem, radním pro školství na radnici v Praze
2. Centrum pro vztahy ČR s komunitou v Izraeli, které provozuje pan Ph.D. Yosef Mahagna v městě jeho bydliště Umm Al Fahm
3. Zástupce velvyslance v Izraeli pan Karel Pažourek na oficiální návštěvě v domě pana Yosfa Mahagny
4. S panem Martinem Churavým, radním pro zahraniční styk na radnici v Praze
5. Přednáška z psychologie na Masarykové univerzitě v Brně
6. Centrum pro vztahy ČR s komunitou v Izraeli, které provozuje pan Ph.D. Yosef Mahagna v městě jeho bydliště Umm Al Fahm
7. Pan Ph.D. Yosef Mahagna v Brně
8. Tabule s názvem BRNO CLINIC, což je název soukromé psychologické kliniky, kterou vlastní pan Ph.D. Yosef Mahagna

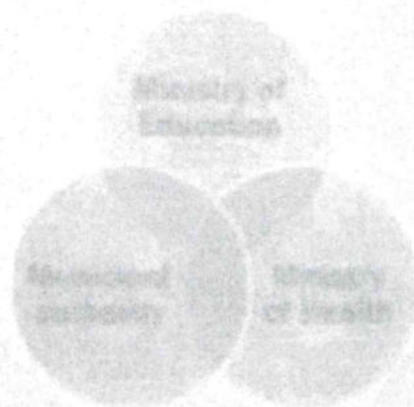

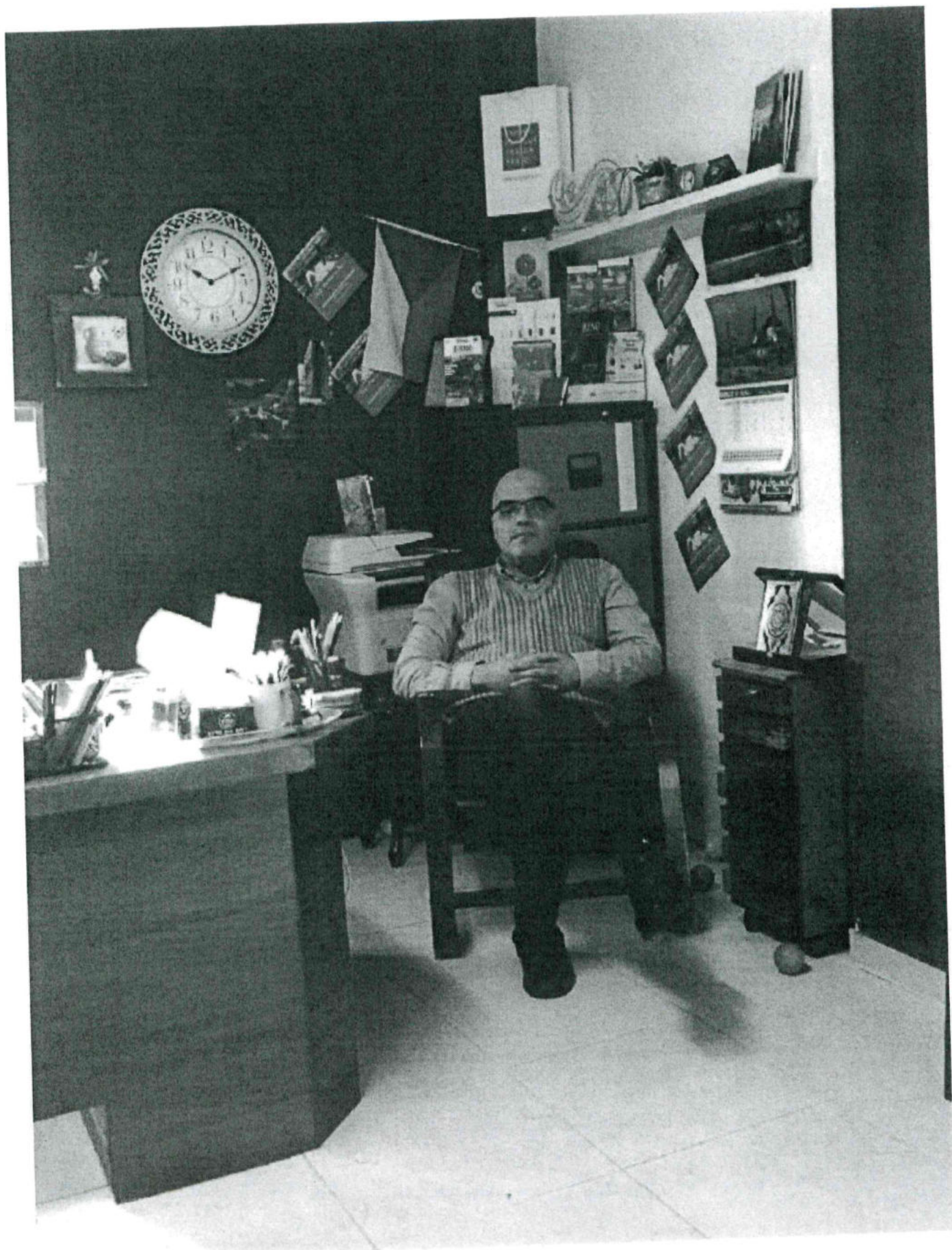

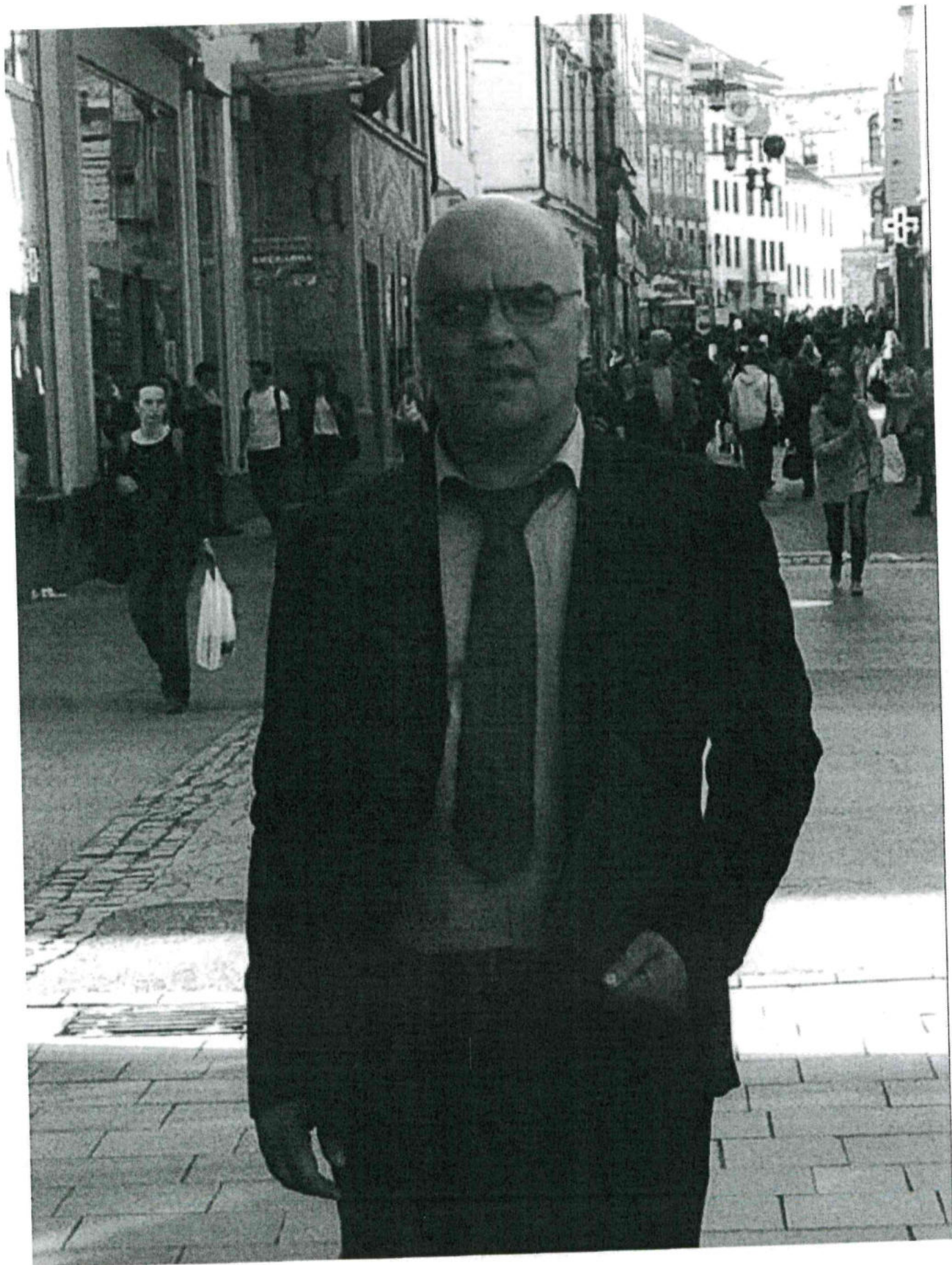

EDUCATIONAL PSYCHOLOGY IN ISRAEL OPERATION MODEL

BRNO CLINIC
psychological Therapy
& Counseling
Tel; 0522994520
Umm Al Fahm
DR.YOSEF MAHAGNA

عيادة برنو
للعلاج والارشاد النفسي
ام الفحم هاتف : 0522994720
د.يوسف محاجنة

RNDr. Ivan Kolářný

Statutární město Brno
Magistrát města Brna

MMB/0522710/2020

listy: 2
druh:

přílohy:

mmb1es773ca5d5 Doručeno: 14.12.2020

MAGISTRÁT MĚSTA BRNA	
podatelna	14
14 -12- 2020	
Č.j. MMB:	
Příl.:	

V Brně 12. 12. 2020

Věc: Návrh na udělení Čestného občanství města Brna – k rukám paní primátorky

Vážená paní primátorko,

dne 12. října 2017 navštívil Brno na pozvání pořadatelů výstavy Rytíři nebes jako čestný host pan Hugo Marom–Meisl, dnes již nežijící občan státu Izrael a současně i občan České republiky.

Pan Hugo Marom se narodil v Brně jako Hugo Meisl v rodině židovského zlatníka, jako jedenáctiletý se spolu se svým mladším bratrem Rudym v roce 1939 dostal do posledního transportu českých dětí sira Nicolase Wintona do Velké Británie. Oba rodiče bratří Meislů zahynuli v roce 1942 v koncentračním táboře. Skutečnost, že hrůzy války přežili oba sourozenci jen díky šlechetnosti jednoho člověka, zanechala v Hugovi po celý život vědomí a pocit nesplaceného dluhu a vděku. Po skončení války se Hugo Meisl vrátil do Brna, vystudoval zde střední školu a v Olomouci absolvoval pilotní letecký výcvik.

Na výzvu izraelského premiéra Davida Ben Guriona odešel do Izraele, kde se významnou měrou podílel na vzniku stíhacího letectva a úspěšně bojoval v následujících izraelsko-arabských válkách. Tehdy přijal hebrejské příjmení Marom.

Hugo Marom byl jedním z nejzkušenějších izraelských vojenských pilotů, v civilním životě autorem mnoha patentů a zlepšovacích návrhů v oblasti letectví. Projektovat a budovat letiště po celém světě. Po celý život si zachoval velmi vřelý vztah k Československu a později České republice, ale především k rodnému městu Brnu, kam se rád a často vracel. To prokázal i tím, že se nikdy nevzdal československého občanství a po pádu komunistického režimu v Československu patřil k osobnostem, které se významnou měrou zasloužily o obnovení dřívějších přátelských vztahů. V roce 2010 obdržel Medaili Karla Kramáře, což je nejvyšší vyznamenání předsedy vlády ČR a v roce 2011 od ministra zahraničí České republiky cenu Gratias Agit, za šíření dobrého jména České republiky v zahraničí.

Když v letech 1967-70 zachvátila středoafriickou Nigerii občanská válka, byl Hugo Marom jedním z mála, kdo se rozhodl pomoci v tehdy obklíčené východonigerijské enklávě Biafra tamnímu obyvatelstvu. Genocidou tam bylo zlikvidováno prakticky všechno dospělé obyvatelstvo a k smrti hladem a nemocemi odsouzeným dětem bylo potřeba bezodkladně pomoci. Hugo Marom zorganizoval se skupinou svých přátel – většinou židovských letců z Izraele a USA s krytím Mezinárodního Červeného kříže, rychlou humanitární akci „Never Again“ na jejich záchranu. Pomocí zapůjčených dopravních letadel z USA zřídil se svými přáteli účinný dočasný letecký most, kterým ze sousedního státu Dahomey do obklíčené Biafry dováželi dětem léky a potraviny. Při zpáteční cestě pak transportovali přeživší děti do bezpečí. Takto bylo před jistou smrtí zachráněno přes 30.000 biaferských dětí.

Při vernisáži zmíněné výstavy Rytíři nebes, organizované a financované brněnským „Muzeem exilu a RAF“, jíž byli přítomni tehdejší nejvyšší představitelé města Brna, Jihomoravského kraje a letectva Armády České republiky, nebyl hrdinský humanitární čin

Huga Maroma ani slovem zmíněn. Není se co divit- poprvé totiž zazněla na veřejnosti Maromova slova o bifaerské záchranné akci až na naléhavou výzvu jednoho muže z publika v předvečer výstavy při přednášce s besedou pořádané brněnskou pobočkou Židovského muzea v Praze a Židovskou obcí Brno, jíž jsem byl účastníkem. Více informací lze nalézt na internetu.

Pan Hugo Marom-Meisl zemřel nedlouho po své poslední návštěvě rodného Brna dne 14. 12. 2014 v Tel Avivu. Dnes žije v Izraeli jeho dcera Evie Pollig.

Jsem přesvědčen, vážená paní primátorko, že životní osudy Huga Maroma-Meisla spojené s historií našeho města v uplynulých letech a zvláště pak jeho výše popsany statečný humanitární čin, na jehož konci byla záchrana desetitisíců dětských životů v daleké Africe, by si zasloužil na úrovni města Brna veřejné uznání formou udělení titulu Čestný občan města Brna.

O podporu svého návrhu jsem požádal Židovskou obec Brno a Muzeum exilu a RAF v Brně.

Tento návrh podávám jako brněnský patriot a bývalý dlouholetý člen Zastupitelstva městské části Brno-Řečkovice a Mokrá Hora.

S pozdravem a přáním klidných Vánoc Vám a celému Brnu

RNDr. Ivan Koláčný

Statutární město Brno
Magistrát města Brna

MMB/0035990/2021

listy: přílohy: 2
druh:

mmb1es7d2be594 Doručeno: 22.01.2021

Vážená paní

JUDr. Markéta Vaňková
primátorka města Brna

Vážená paní primátorko,

dovolte, abych se na Vás obrátil v níže uvedené věci.

Na naši Obec se obrátil pan RNDr. Ivan Koláčný s žádostí o podporu návrhu na udělení čestného občanství města Brna panu Hugo Maromovi–Meislovi, který podal.

Pan Hugo Marom–Meisl je mezinárodně uznávanou osobností, které náleží ocenění za mnoho z toho, co ve svém životě vykonal (v konkrétních skutečnostech odkazujeme na návrh RNDr. Koláčného). Bez ohledu na cesty osudu, které ho vedly do různých končin světa, na rodné Brno nezapomněl a často ho ve svých projevech a přednáškách zmiňoval.

Vážená paní primátorko, máme zato, že pan Hugo Meisl-Marom byl a zůstává Brňanem v pravém slova smyslu a že udělení čestného občanství plně zasluhuje. Dovolujeme si Vás proto o požádat o kladné vyřízení návrhu, ke kterému se tímto připojujeme.

V Brně dne 22.1.2021

S pozdravem

JUDr. Jáchym Kanarek
předseda ŽOB

Statutární město Brno
Magistrát města Brna

Mrs. Evie Pollig

adresa Tel Aviv

MMB/0126128/2021

listy: 1
druh:

přílohy:

mmb1es7d2d0085 Doručeno: 16.03.2021

Tel Aviv 19.2.2021

Magistrát města Brna

Oddělení vnitřních věcí - Mgr. Radka Kejmarová

Malinovského nám. 3,

60167 Brno,

Česká republika

Písemný souhlas

Já paní Evie Pollig rozená Marom – Meisl, narozená dne v Tel Avivu? ve Státu Izrael,
dcera pana Huga Marom – Meisia bývalého důstojníka izraelského letectva narozeného dne
v Brně, Československá republika a zesnulého v Tel Avivu, občana
Státu Izrael a České republiky,
prohlašuji a tímto vyjadřuji svůj souhlas, aby můj otec pan Hugo Marom-Meisl byl
navržen na udělení Čestného občanství města Brna *in memoriam*.

Evie Pollig m.p.